

61 VUOTTA VAPAAEHTOISTA MAANPUOLUSTUSTYÖTÄ

MAANPUOLUSTAJA

Maanpuolustuskieltojen jäsenlehti • 1/2024

Maanpuolustuskiertalaiselle kestotilaus vain 55 €/12 kk

Soita kestopilaus:
(03) 4246 5334

Voit tilata myös sähköpostitse:
tilaajapalvelu@atex.com

TILAA NYT SUOMEN SOTILAS

www.facebook.com/suomensotilas
www.suomensotilas.fi

Tarjous voimassa
31.5.2024 asti

Ajassa mukana – katse eteenpäin

Maanpuolustuskiertojen liiton tehtävänä on vaalia maanpuolustushenkeä. Liiton roolina on auttaa kiltakenttää palvelemaan yhteiskuntamme kokonaisturvallisuutta ja valmiutta.

Kokonaisturvallisuus on tärkeä käsite, joka pyrkii kattamaan kaikki turvallisuuden osa-alueet yhteistyössä viranomaisten, elinkeinoelämän, järjestöjen ja kansalaisten kanssa. Suomessa toimii useita erilaisia järjestöjä, jotka osallistuvat turvallisuuden ylläpitämiseen ja kriisitilanteiden hallintaan. Näiden järjestöjen itsenäinen toiminta voi kuitenkin johtaa sirpaleisuuteen, resurssien hajautumiseen ja tiedonkulun katkeamiseen. Yhteistyö ja koordinaatio ovat avainasemassa, jotta voimme rakentaa vahvempaa ja turvallisempaa Suomea.

Meillä on satojen tuhansien peruskoulutettujen reservi, joka on halukas toimimaan kriisitilanteissa. Lisäksi on olemassa lukuisia maanpuolustukseen ja kriisiaikojen toimintaan paneutuneita järjestöjä, jotka tekevät kiitettävää työtä selviytymisemme hyväksi. Valitettavasti niiden koulutukseen osallistuneille ei ole yleisesti sijoitusta missään virallisemmassa kriisiajan organisaatiossa. Tällä hetkellä kukaan tai mikään taho ei koordinoi tätä voimavaraa, osaamista tai toimintakykyä.

Petteri Orpon hallitusohjelma vahvistaa vapaaehtoisen maanpuolustuksen toimintaedellytyksiä. Tavoitteena on parantaa kolmannen sektorin yhdistysten ja järjestöjen yhteistyötä maanpuolustuksen kanssa. Tämä sisältää kokonaisturvallisuuden toimijoiden roolin ja aseman selvittämisen sekä mahdollisuuden rekisteröidä koulutetut henkilöt. Näin varmistetaan, että he ovat tavoitettavissa tarvittaessa.

Tuula Rahkonen

Ei tarvita uutta järjestöä, vaan selkeä tieto olemassa olevista resursseista. Tarvitaan kattava vapaaehtoistoimijoiden varautumis- ja osaajarekisteri, johon nykyiset järjestöt keräävät tietoja. Rekisteri palvelisi maamme kokonaisturvallisuutta erilaisissa yhteiskunnan häiriötilanteissa ja helpottaisi resurssien täydennysten löytämistä.

Rekisteri ei muuttaisi nykyisten järjestöjen toimintaa, vaan niiden työn tuloksena syntynyt osaaminen kanavoitaisiin mielekkääseen ja koordinoituun, konkreettiseen kriisi-

siorganisaation sijoitukseen. Rekisteristä vastaava hallintoviranomainen vastaisi voimavaran sijoittamisesta ja käytöstä yhteiskunnan toimivuuden varmistamiseksi.

Juuri nyt on oikea hetki toimia. Erityisesti vapaaehtoisen maanpuolustuksen järjestöihin on nyt pyrkimässä poikkeuksellisen suuri joukko motivoituneita ja monenlaisia paikallisia osaajia. Koko valtakuntaa ajatellen tarvitaan kattava, hallintoviranomaisen ylläpitämä kokonaisturvallisuusrekisteri, koska maamme on hallinnollisesti ja järjestöjen maantieteellisiä toiminta-alueita ajatellen varsin sekava ja päällekkäisyyksiä täynnä. Tästä syystä koordinoiva taho on tarpeen, erityisesti siivikkriisien yhteydessä.

Sauli Niinistön sanoin jokainen meistä on maanpuolustaja ja jokaista meistä tarvitaan. Yhteiskunnan kokonaisturvallisuus on tärkeä arvo, jonka tulee näkyä ja edelleen kirkastua niin kiltatoiminnan kuin myös muun vapaaehtoisen maanpuolustuskentän toiminnassa.

Mielenkiinnolla jääme seuraamaan hallitusohjelman etenemistä ja ”turvaverkon” toteutumista.

s. 18

Maavoimille uusia työkaluja

s. 6

Suomeen ei kohdistu sotilaallista uhkaa

Marskin maja
Lopella on
säilyttänyt
vetovoimansa

s. 48

Itsenäisyyspäivän
tilaisuudet Oulun
seudulla
s. 32

Maanpuolustaja
Maanpuolustuskiltojen liitto
ry:n jäsenlehti
www.mpkl.fi

Toimitus
MPKL ry, Döbelninkatu 2,
00260 Helsinki
www.mpkl.fi

**Jäsenmaksu- ja
jäsenrekisteriasiat**
Anna Mutanen
p. (09) 4056 2010 (klo 10-14)
jasenasiat@mpkl.fi

Vastaava päätoimittaja
Anu Johansson

Kustantaja
Kustannus Oy Suomen Mies
Döbelninkatu 2
00260 Helsinki
010 423 8380
www.suomensotilas.fi

Kannen kuva
Puolustusvoimat

MAANPUOLUSTAJA

Sisällys

- 6 Suomeen ei kohdistu sotilaallista uhkaa
- 9 Nuorisojäsenelle etuus Nijmegenin marssille!
- 10 Sääntömuutos ja henkilövalintoja liittokokouksessa
- 12 Turvallisuuspolitiikan seminaarissa pureuduttiin viranomaisviestintään ja tiedonhankintaan
- 14 Varusmiespalvelus Pohjan pioneeripataljoonassa
- 18 Maavoimille uusia työkaluja
- 20 Rannikkotyöstä avaa tulen Haminan näyttelyssä
- 24 Komia sotilasmuistomerkki paljastettiin Seinäjoella
- 31 Sotilashevosest itsenäisyyspäivän aikana
- 32 Itsenäisyyspäivän tilaisuudet Oulun seudulla
- 38 Rintamaveteraanien Oulun piirin päättäminen
- 39 Jouluaaton kunniavartiot sankarimuistomerkillä 2023
- 40 Oulussa järjestettiin syksyllä kaksi Natoa käsittelevää seminaaria
- 42 Hakku-lehti juhli 100-vuotistaivaltaan
- 46 Aimo Hattula valittiin Pioneeriaselajin Liitto ry:n kunniapuheenjohtajaksi
- 48 Marskin Maja Lopella on säilyttänyt vetovoimansa
- 54 Reservissäkin voi liikkua ja kehittää sotilastaitoja
- 56 Juha Parkkonen MPK:n peräsimeen
- 58 Kivijalkana yleinen asevelvollisuus, koko maan puolustaminen ja korkea maanpuolustustahto
- 62 Veltojen viestimiesten talvipuuhaileja eli Pirkanmaan viestikillan touhuja
- 64 "Töpselittien" yhdistäminen onnistui, Ruotsikin Natoon!
- 67 Ruutisavu – harrastajista ammattilaisiin kaiken kattava sisäämpumarata
- 68 Vuosikymmenten kiltamies Arto Pekkola

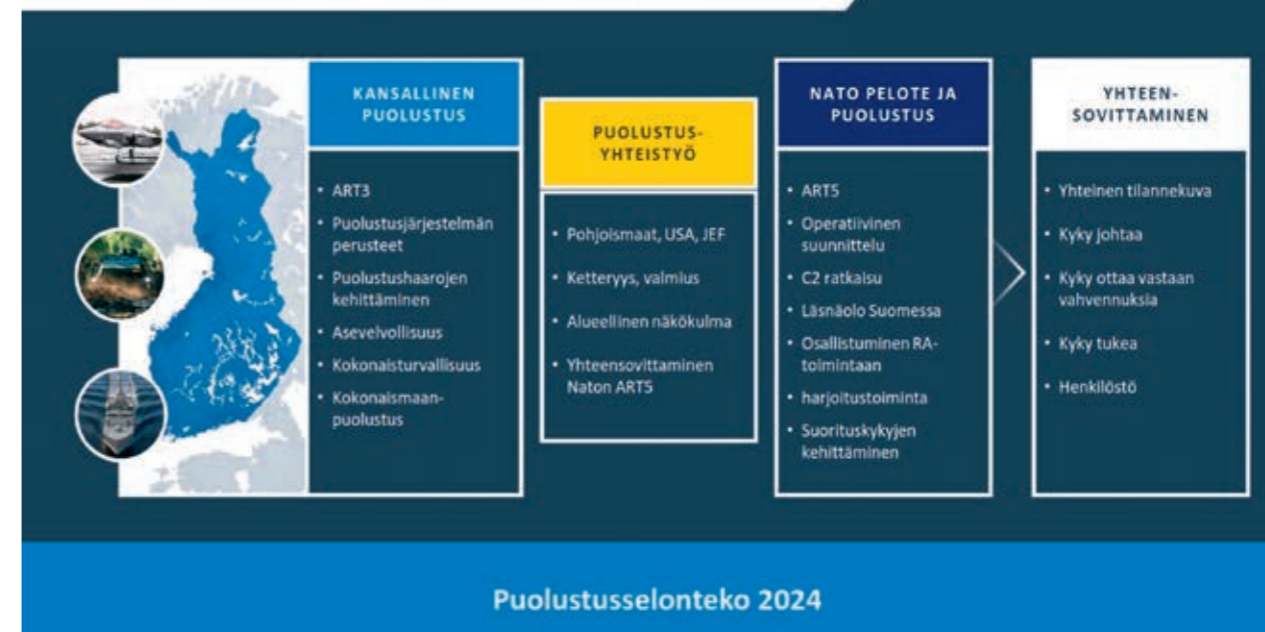
s. 8

Nyt voit tehdä ennakkotilauksen
Kenttäkaupan uusista vuoden 2024 tuotteista!

■ Kenraaliksi 1.4. ylennetty ja komentajan tehtävässä aloittanut Janne Jaakkola piti ensimmäisen tiedotustilaisuuden 4.4.2024 Helsingin päävartion tiloissa.

PUOLUSTUKSEN KEHITTÄMISESTÄ

■ Kenraali Jaakkola esitteli puolustuksen kehittämistä ja sen eri osakokonaisuuksia.

Hän korosti, että Suomen valmiudesta ja varautumisesta pidetään huolta kehittämällä näitä osana liittokunnan jäsenyyttä. Suomella on kuitenkin vielä opittavaa Naton uutena jäsenmaana. Suomi tuo yhdessä Ruotsin kanssa uutta näkökulmaa Naton pohjoiselle alueelle.

Jaakkolan mukaan Suomessa ei ole painetta tai tarvetta muuttaa nykyistä kansallista varusmiespalvelusta tai reserviläisjärjestelyä...

Jaakkolan mukaan Suomessa ei ole painetta tai tarvetta muuttaa nykyistä kansallista varusmiespalvelusta tai reserviläisjärjestelyä, vaikka sitä kehitettäisiin.

– Meidän järjestelmämme tulee jatkossakin perustumaan tähän samaan, en nyt sano ikaikaiseen, mutta perinteiseen systeemiin, totesi Jaakkola.

Suomen puolustusjärjestelmä osaksi Nato-puolustusta

Jaakkola nosti tiedotustilaisuudessa juuri alkaneen komentajakautensa merkittävimäksi painopistealueeksi Suomen kansallisen puolustusjärjestelmän kehittämisen ja optimoinnin osaksi yhteistä Nato-puolustusta.

– Tässä yhteydessä korostan kansallisen kyvyn ja valmiuden ylläpitoa ja kehittämistä. Eli Nato-terminologiassa kolmannen artiklan vaatimuksia, muistutti Jaakkola.

Yhteensovittamisen tarvetta hän näkee muun muassa sotilaalliseen pelotteeseen uskottavuuden kannalta tärkeässä strategisessa viestinnässä, ja onkin syytä pohtia, miten asioista viestitään osana liittokuntaa.

■ Kenraali Janne Jaakkola otti tuntumaa median kanssa työskentelyyn ja vastaili tiedotustilaisuuden jälkeen kysymyksiin muun muassa MTV:n kameroiden edessä.

Suomeen ei kohdistu sotilaallista uhkaa

Uusi Puolustusvoimain komentaja kenraali Janne Jaakkola piti ensimmäisen lehdistötilaisuutensa Helsingissä 4. huhtikuuta 2024. Uusi komentaja pitää hyvin epätodennäköisenä, että Venäjä hyökkäisi johonkin Nato-maahan

■ TEKSTI: ARI PAKARINEN
KUVAT: ARI PAKARINEN JA PUOLUSTUSVOIMAT

Presidentti Sauli Niinistö nimitti Jaakkolan tehtävään virkakautensa lopulla. Jaakkola on toiminut viimeksi Puolustusvoimien strategiapäällikkönä sekä aiemmin muun muassa suunnittelu- ja logistiikkapäällikkönä Pääesikunnassa. Puolustusvoimain komentajan virka on määräaikainen ja kestää viisi vuotta.

Jaakkolan ehkä keskeisin sanoma tiedotustilaisuudessa oli, että Suomeen ei kohdistu tällä hetkellä sotilaallista uhkaa ja hän pitää tällä hetkellä myös hyvin epätodennäköisenä, että Venäjä haluaisi testata Naton viidennen artiklan toteutumista eli hyök-

käisi johonkin Naton jäsenmaahan. Muu laaja-alainen vaikuttaminen sen sijaan on hänen mukaansa melko todennäköistä myös jatkossa.

– Ehkä konkreettisin esimerkki, jota seurataan lähiaikoina, on väli-neellistetty maahanmuutto Suomen lähialueilla rajan takana, Jaakkola totesi.

Jaakkola tarttui esityksessään varautumisen tärkeyteen. Venäjän vaikuttamistoiminnan lisäksi Suomen on hänen mukaansa varauduttava siihen, että turvallisuustilanne jatkuu huonona vielä pitkään. Erilaisiin tilanteisiin on oltava valmiina reagoimaan nopeasti, mutta sotilaallista uhkaa Suomea kohtaan ei sen sijaan tällä hetkellä ole.

Kertausharjoitusten kansainvälistymisen hän uskoo jatkuvan entisestään. Harjoitusten luonne muuttuu, ja ne saavat enemmän mediassa näkyvyyttä.

– Harjoitukset, jotka olivat ennen pelkästään kansallisia, voivat olla jatkossa kansainvälisiä harjoituksia, eli harjoituksiin liitetään harjoittelua myös muiden Nato-maiden joukkojen kanssa.

Nato tulee myös avaamaan Jaakkolan mukaan paljon uusia ovia aktiivisille ja osaaville reserviläisille. Toiminnan alkuvaiheessa reserviläisten oma aktiivisuus korostuu, kun Natoon liittyvää lainsäädäntöä ja säädöspohjaa tehdään valmiiksi.

Reserviläinen kouluttaa reserviläistä

Uusi komentaja pitää koulutusyhteistyötä Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) kanssa merkittävänä. Ajatus siitä, että reserviläisen kouluttaa reserviläistä, on hänen mielestään erinomainen keino siirtää osaamista vapaaehtoisuuden pohjalta, mutta myös ammattimaisesti. Maanpuolustuskieltojen, reserviupseerikerhojen ja reserviläisyhdistysten toiminnan maanpuolustustietoisuuden lisääjänä ja maanpuolustustahdon ylläpitäjänä hän kokee erittäin merkityksellisenä.

Janne Alpertti Jaakkola

56-vuotias

Synt. 17.7.1967, Vehmaa

Naimisissa, 1 aikuinen lapsi

Prikaatikenraali 2017

Kenraalimajuri 2021

Kenraaliluutnantti 2023

3. luokan Vapaudenristi miekkoineen (VR 3 mk)

Suomen Valkoisen Ruusun komentajamerkki (SVR K)

Suomen Leijonan 1. luokan ritarimerkki (SL R I)

Kamppailu-urheilun harrastaja

KENTTÄKAUPAN TUOTTEET

■ Nyt voit tehdä ennakkotilauksen Kenttäkaupan uusista vuoden 2024 tuotteista!

Lähetä määrä, koko ja väritiedot osoitteessa: www.mpkl/kenttakauppa.fi

Kaikkiin tekstiilituotteisiin tulee velcropinta hihaan + liiton tornilogo rintaan.

■ Huom! Pilottitakki on myynnissä vain liitolle Kenttäkaupassa, joten tuote on ainutlaatuinen!

Pilottitakki: 90,00 €/kpl • Huppari: 55,00 €/kpl • T-paidat: 15,00 €/kpl

Nuorisojäsenelle etuus Nijmegenin marssille!

Nijmegenin marssi on maailman suurin marssitapahtuma, joka järjestetään vuosittain heinäkuun puolivälissä Nijmegenin kaupungissa Alankomaissa.

Osanottajat marssivat päivittäin 30, 40 tai 50 kilometriä, ja marssin suorittaneet saavat Alankomaiden kuningaskunnan virallisen kunniamerkin, Vierdaagse-ristin. Osallistujat ovat pääosin siviilejä, mutta mukana on myös tuhansia sotilasmarssijoita. Liiton jäsenistä lähtee vuosittain kiltalaisia marssille, ja liitto haluaa omalta osaltaan tukea nuorten osallistumista tähän hienoon, kansainväliseen tapahtumaan.

Maanpuolustuskieltojen liitto ry tukee tänä vuonna marssille lähteviä ta-

loudellisesti ja liiton hupparilla Zip Hoodie (ovh 55,00 €).

Vetoketjuhupparissa on kengurutaskut ja litteät nyörit. Rinnassa on liiton tornilogo ja hihassa velcro-pinta hiha- tai muita merkkejä

Rinnassa liiton tornilogo ja velcro-pinta hihassa hiha- tai muita merkkejä varten.

varten. Kangas 300g/m². Värit: Navy Blue tai Green Olive.

Toivomme osallistujien lähettävän marssikokemuksistaan uutisia ja tapahtumatietoja kotisivuillemme sekä syksyn *Maanpuolustaja*-lehtemme. Syksyn lehti jaetaan printtiversiona valtakunnallisesti.

Hupparin mallit löydät liiton Kenttäkaupasta osoitteesta: <https://mpkl.fi/tuote/huppari-navy-zip-hoodie/>

Lisätietoja saa osoitteesta: mpkltoimisto@mpkl.fi

MPKL toimisto
Döbelninkatu 2
00260 HELSINKI
Tel +358 40 554 8805
www.mpkl.fi

■ Vas. Liittokokous päätti merkittävästä sääntömuutoksesta, jossa liittovaltuuston rooli tulee kasvamaan.

■ Oik. Kokousta johti tottuneesti kiltaveli Paavo Mikkonen Karjalan Prikaatin Killasta.

■ Vas. alla. Vuoden Kiltalaisena palkittiin kiltaveli Veli-Antti Huotarinen Karjalan Lennoston Killasta.

■ Oik. Vuoden Killan palkinnon otti vastaan toiminnanjohtaja Ari Pakarinen ja kunniamaininnat ottivat vastaan Iikka Ellilä ja Pertti Koivuaho.

Liittovaltuuston rooli vahvistuu

Sääntömuutos ja henkilö valintoja liittokokouksessa

Maanpuolustuskiltojen liitto ry:n liittokokous pidettiin Museo Militariassa Hämeenlinnassa 20.4.2024. Vuoden Kiltalainen ja Vuoden Kilta saivat ansaitsemansa palkinnot.

■ TEKSTI: ARI PAKARINEN
■ KUVAT: ANU JOHANSSON

Liittokokouksessa tehtiin päätöksiä, joilla on vaikutusta liiton toiminnan ja päätöksenteon organisointiin. Tulevaisuudessa liittokokous järjestetään joka toinen vuosi, mutta liittovaltuusto kokoontuu kahdesti vuodessa. Liittovaltuuston rooli tulee muuttamaan dynamisemmaksi, ja se osallistuu päätöksentekoon aiempaa enemmän.

Henkilövalinnat olivat keskeisessä roolissa liittokokouksessa. Henkilövaaleja ei järjestetty, vaan kokous noudatti vaalivaliokunnan puheenjohtaja **Matti Mikkosen** ja vaalivaliokunnan esityksiä. Liiton 1. varapuheenjohtajaksi valittiin jatkavana **Urpo Karjalainen** vuosiksi 2025–

2026 ja liittovaltuuston puheenjohtajaksi valittiin **Aimo Hattula** kaudelle 04/2024–04/2026.

Liittovaltuustoon erovuoroisten tilalle valittiin seuraavat kiltasiset ja -veljet:

Kiltapiirien esitysten mukaan kiltapiireistä valittiin liittovaltuustoon erovuoroisten tilalle **Timo Koukku** (Vaasan Kiltapiiri ry), **Sami Mattila** (Vaasan Kiltapiiri ry), **Matti Mikkonen** (Kymenlaakson Kiltapiiri ry) ja **Jarmo Ruti** (Etelä-Karjalan Kiltapiiri).

Liittovaltuustosta erovuoroisten tilalle valittiin seuraavia henkilöitä: Liittovaltuustossa jatkavat kaksivuosisikaudelle **Jan-Erik Juslin**, **Veronica Laitinen**, **Paavo Mikkonen**, **Sami Pollari**, **Jussi Sainio**, **Henry Siikander** ja **Mikko Sääntti**. Uusiksi liitto-

valtuutetuiksi valittiin **Kari Broström** (Pohjan Jääkärikilta ry), **Peter Elo** (Pioneeriaselajin Liitto ry), **Esa Mäkinen** (Ilmavoimien Kiltaliitto ry) ja **Harri Tahkola** (Pohjois-Pohjamaan Maakuntajoukkojen Kilta ry).

Toimintaa ja toimijoita palkittiin

Vuoden Kiltalaiseksi valittiin **Veli-Antti Huotarinen** Karjalan Lennoston Killasta. Hän on toiminnan mies ja järjestelykyinen kiltaveli. Huotarista luonnehdittiin esityksessä muun muassa yhteistyökykyiseksi, ja hän on johtanut useita Killan projekteja ja työryhmiä ja luonut killalle nettisivut sekä ylläpitänyt niitä jo usean vuoden ajan. Nettisivujen lisäksi hän on ol-

Vuoden Killaksi 2023 selviytyi Sotilaspoliisi Eskadroona Lahden Kilta ry.

lut perustamassa aktiivisesti toimivaa Karjalan Lennoston Killan Facebook-ryhmää, jossa tällä hetkellä on yli 600 jäsentä.

Kiltojen toimintaa vuoden aikana perinteisesti kartoitetaan ja tietoja kerätään toimintalomakkeella. Toimintalomakkeet palauttaneet kilat osallistuvat Vuoden Kilta -kilpailuun. Toimintalomakkeiden perusteella annetaan pisteitä ja näin valitaan

asioituneita kiltoja. Vuoden Killaksi 2023 selviytyi Sotilaspoliisi Eskadroona Lahden Kilta ry. Kunniamaininnat menivät pioneereille, ja palkitut olivat Pirkka-Hämeen Pioneerikilta ry ja Pohjan Pioneerikilta ry. Molemmat pioneerikillat ovat erittäin toiminnallisia kiltoja.

Lämpimät onnittelut kaikille valituille ja onnea tulevalle kaudelle. Liittovaltuuston rooli tulee kasvamaan tulevaisuudessa.

Kokouksen päätöksistä ja niiden vaikutuksista tiedotetaan tarkemmin killoille kiltatiedotteella.

■ Seminaarin päättäneeseen paneelikeskusteluun osallistuivat Eeva Törmänen, Petri Saraste, Panu Moilanen ja Teemu Nurmela. Keskustelaa moderoi toiminnanjohtaja Ari Pakarinen.

■ TEKSTI: ARI PAKARINEN • KUVAT: ANU JOHANSSON

Turvallisuuspolitiikan seminaarissa pureuduttiin viranomaisviestintään ja tiedonhankintaan

Maanpuolustuskiltojen liiton vuoden avaa aina ajankohtaisiin turvallisuuspolitiikan kysymyksiin tarttuva seminaari maanpuolustusväelle. Tämän vuoden seminaarin ajankohtaisena teemana oli ”Informaatiovaikuttaminen ja turvallisuuskeskustelu mediassa”.

Seminaarissa käsiteltiin uutta turvallisuuden tilannekuvaa ja asiantuntijoiden esitysten pohjalta kattavasti turvallisuusviestintää, tiedon hankkimista ja käyttöä julkisissa viestimissä.

Seminaarin avanneen puheenjohtaja **Marko Patrak**an jälkeen seminaariosuuden ensimmäisenä luennoitsijana esiintyi johtava tutkija **Charly Saloni**us-Pasternak Ulkopoliittisesta instituutista. Hän työskentelee Yhdysvaltojen politiikan ja vallan tutkimuskeskuksessa sekä vanhempaan tutkijana instituutin Globaali turvallisuus -ohjelmassa ja tutkii kansainvälistä turvallisuutta keskittyen alueellisesti Yhdysvaltoihin, transatlanttisiin suhteisiin (Nato) ja Itämeren alueen puolustukseen ja hybridivaikuttamiseen. Hän lähestyi päivän teemaa otsikolla ”Miten Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan muutos vaikuttaa turvallisuusviestintään.

Informaatiovaikuttamista ja hybriditoimintaa käsitteli yliopistonopettaja **Panu Moilanen** Jyväskylän yliopistosta. Hän on koulutukseltaan kauppatieteiden tohtori ja liikuntatieteiden maisteri ja työskentelee lehtorina ja tutkinto-ohjelmavastavana informaatioteknologian tiedekunnan Turvallisuus ja strateginen analyysi -maisteriohjelmassa Jyväskylän yliopistossa.

Viranomaisviestinnälle foorumi

Tämä vuoden seminaarissa annettiin viranomaiselle mahdollisuus esitellä heidän rooliaan turvallisuusviestijöinä.

Poliisitarkastaja **Eeva Törmänen** Poliisihallituksen viestinnästä esitteli laajasti poliisin toimintaa turvallisuusviestijänä. Törmäsen vastuulla on viestinnän valmius ja varautumisasiat sekä poliisin media1:n rooli tietyissä teemoissa. Hän antaa myös vaativien operatiivisten tilanteiden viestintätukea poliisiyksiköil-

■ Maanpuolustuskorkeakoulun sali täyttyi jälleen kerran seminaariosallistujista.

le ja toimii valtakunnallisen viestintän valmiusryhmän johtajana sekä toimii asiantuntijajäsenenä erilaisissa sisäisissä ja ulkoisissa ryhmissä, jotka liittyvät viestintään, viranomaisyhteistyöhön, valmiuteen ja kokonais-turvallisuuteen.

Puolustusvoimien roolista turvallisuusviestijänä esitteli Puolustusvoimien viestintäjohtaja, kommodori **Johan Tillander** Pääesikunnasta.

Ilmasta otettu kuva paljastaa

Näemme uutisissa päivittäin ilmastaa otettua kuvaa, jota analysoimalla saadaan suuri määrä tietoa olosuhteista maan pinnalla. Ukrainan sodan aikana myös media on ryhtynyt yhä enemmän käyttämään ilmakuvaa uutisoinnissa.

Ilmakuvajournalismin vaikutuksista uutisointiin luennoi apulaisprofessori **Turo Uskali** Jyväskylän yliopistosta. Hän tutkii jatkuvassa muutoksessa olevaa digitaalista mediamaisemaa ja opettaa sekä ohjaa tulevaisuuden journalisteja. Keskityminen journalismin innovaatioihin, uusiin julkaisualustoihin, kuten sosiaalisen median palveluihin sekä uusiin medialaitteisiin, esimerkiksi älypuheliimiin, -kelloihin ja kamerakoptereihin, on avannut viime vuosina monia uusia kansallisia ja

kansainvälisiä yhteistyömuotoja tutkimuksessa ja koulutuksessa

Maavoimien tiedustelupäällikkö eversti **Teemu Nurmela** toi esityksessään toisenlaista tulokulmaa ilmakuva-asiaan luennoimalla siitä, miten ilmakuvauus on muuttanut sotilastiedustelun toimintaa. Nurmelan uraa ovat värittäneet erityisesti kansainvälinen yhteistoiminta ja kriisinhallinta. Hän on palvellut useassa kriisinhallintaoperaatioissa muun muassa Kosovossa, Bosniassa ja Afganistanissa.

Toimittajat maailman kriisipesäkkeissä

Seminaarin viimeisenä luennoitsijana oli toimittaja ja kirjeenvaihtaja **Petri Saraste**. Hänet tunnetaan MTV:n pitkäaikaisena, yli 40 vuotta toimineena, toimittaja-kirjeenvaihtajana. Hän on monissa liemissä keitetty ja Bonnier-palkinnon saanut kirjeenvaihtaja. Hän on työskennellyt muun muassa Kiinassa, Saksassa ja nykyisin Virossa. Hän kertoi luennossaan, miten toimittajat toimivat kansainvälisissä kriisipesäkkeissä ja minkälaisiin tilanteisiin voi kirjeenvaihtajana joutua. Keskeinen kysymys toimittajalle on pysyä puolueettomana ja miten voi saada ja välittää oikeaa tietoa.

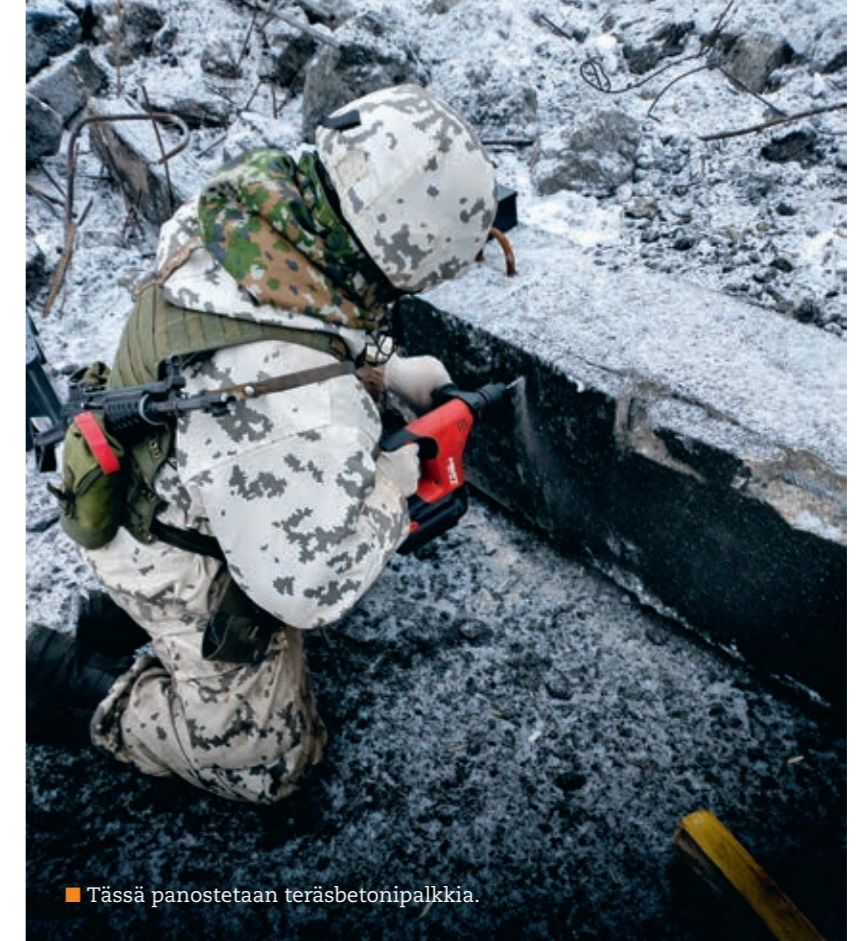
Seminaari päättyi asiantuntijoiden paneelikeskusteluun, jossa syvennettiin seminaarin aiheita.

■ TEKSTI JA KUVAT: VÄNRIKKI JUHO MANNINEN POHPIONP,
VÄNRIKKI NIKO KORVA POHPIONP

Varusmies- palvelus Pohjan pioneeripataljoonassa

■ Pioneerit ovat suojelehälytyksen takia pukemassa suojelukamppeita päälle. Tämä oli myös osana joukkueen hyökkäystä Vuosangassa.

■ Tässä panostetaan teräsbetonipalkkia.

Astuimme palvelukseen 2.1.2023 Kainuun prikaatissa, ja meidät molemmat sijoitettiin Teknilliseen komppaniaan Pohjan pioneeripataljoonassa.

A-jaksolla ruvettiin sitten opettelemaan sotilaan perustaitoja, tutustumaan tupakavereihin ja tuntemaan kouluttajat. Ei sitä tässä vaiheessa tiennyt, että nämä samaiset kouluttajat tulisivat myöhemmin olemaan työkavereita. Ensimmäiset viikot olivat aika kiireisiä ja opituntipainotteisia. Ensimmäisillä viikoilla huipentumia olivat ampumaratapäivät ja kaikille tuttu kaasunaamarin tiiveyskoe.

A-jakson lopussa saimme tietää pääsevämme aliupseerikurssille, jonka jälkeen jouduimme tekemään muuton uusiin tupiin uusien tupalaisten kanssa.

K-jakson aluksi tutustuttiin uusiin tupakavereihin, ja pikkuhiljaa alkoi juttu luistamaan heidän kanssaan. K-jaksolla myös aloitettiin tutustuminen pioneerien peruskalustoon ja temppuihin. Miinasulkeisissa tuli oltua ja miinoja saatiin kaivaa maahan, panostaminenkin tuli tutuksi, tarvittaisiinhan niitä tietoja räjäytyspäivänä. Ensimmäistä räjäytyspäivää odotettiin innolla, ja sen tultua pakkaneen

paukkui ja vaatetta saikin pukea useampia kerroksia. K-jakson yksi kohokohdista oli valmiusharjoitus Oulussa. Neljän päivän valmiusharjoitukseen lähdettiin odotavaisin mieltein. Harjoitus alkoi Oulussa teollisuusalueelta, jossa päästiin vartiointin makuun heti ensimmäisenä päivänä. Seuraavana harjoituspäivänä siirryttiin Oulunsalon lentokenttäalueelle harjoittelemaan suojaamista ja vartiointia.

Johtajakoulutus

Aliupseerikurssin aloitus jännitti hieman, syynä varmaan alikersanttien puheet kaikista heidän rankoista kokemuksistaan ja harjoituksista. Mutta todellisuudessa kurssi ei ollutkaan sellainen, miksi sitä oli peloteltu. Olihan kurssilla tietenkin rankkoja päiviä ja huonoja hetkiä varmaan jokaisella, mutta näistä kokemuksista oli sitten mukava hyvien tupakavereiden kanssa jutella. Rankat kokemukset myös tiivistivät ryhmää ja ryhmähenkeä. Kurssin ensimmäisen puoliskon lopussa julkaistiin sitten Reserviupseerikouluun menijät, ja meidän nimemme paljastuivat sieltä. Hieman harmitti lähteä pois, koska omat AUK-ryhmät olivat tulleet hyvin tutuksi ja kouluttajatkin olivat omaa luokkaansa.

■ Pioneeriryhmä on lähdössä työntämään kovaa putkiraivainta osana joukkueen hyökkäystä.

SA-KUVA

Reserviupseerikoulutus tuli saatua Haminan tuulissa. Siellä keskityttiin joukkueen johtamiseen ja harjoiteltiin myös totta kai oman aselajin oppeja. Haminasta sai mukaansa hyvät muistot ja opit, joita sitten joukkueen johtamiseen voi käyttää. Joskus on jopa hieman ikävä Kapernaumin lämpöön Haminassa.

Lopun alku

RUK:n jälkeen lopun varusmiespalveluksesta vietimme Pohjan pioneeripataljoonassa 1. pioneerikomppaniassa uusien kouluttajien, -pioneerien ja totta kai tuttuja ylentyneiden alikersanttien kanssa. K-, E- ja J-jaksoilla opettelimme suluttamaan, rai-vaamaan, taistelemaan ja toimimaan sotilaana uusien pioneerien kanssa partio-, ryhmä-, joukkue- ja komppaniakoossa. Loppusodassa toimiminen oli hyvällä mallilla, kaikki joukkueet oli koulutettu hyvin, ja se näkyi paik-kan päällä. Harjoitukset olivat nousu-

Päätimme myös hakea sopimussotilaksi...

johteisia, ja oli mukava nähdä, kuinka aluksi vaikeat asiat muuttuivat peruskauraksi ja toiminta nopeutui ja laatu parani. Suuri muutos joukkotuotanto-puolella oli jokaisen joukkueen oma koneryhmä, jonka avulla sulutteen alkoivat valmistua kovaa tahtia. Hyviä hetkiä oli monia, mutta mieleenpainuvimpia olivat tiehävitteet räjäyttämällä ja pimeäämmunnat.

Päätimme myös hakea sopimussotilaksi, koska siihen kannustettiin ja paikkoja sopimussotilaille oli useampia seuraavalle erälle. Valinnat henkilöistä, jotka valittiin sopimussotilaksi, tulivat kesken ampumaharjoituksen ja avattuamme sähköpostin näimme siellä meidän nimemme.

Viimeisellä viikolla varusmiespalvelusta tunnelma oli rennompi ja kai-

killä oli hyvä olo, tiesiväthän kaikki, että pian pääsisi reserviin ja takaisin normaaliin arkeen. Mekin pääsimme olemaan pari viikkoa reservissä, mikä tuntui oikein mukavalta. Mutta odotitihan sitä, että takaisin pääsee.

Sopimussotilas

Paluu prikaatiin jännitti enemmän kuin itse palveluksen aloitus. Mutta jännitys hävisi melkein heti, kun näki muita tuttuja uusia sopimussotilaita.

Vaikka vähän aikaa täällä on vasta vietetty sopimussotilaana, niin on tullut huomattua, kuinka hyvä työyhteisö täällä on.

Kaiken kaikkiaan voimme suositella Pohjan pioneeripataljoonassa varusmiespalveluksen suorittamista ja työskentelyä. Onhan täältä niin paljon hyviä muistoja jäänyt, myös epämiellyttäviä, mutta jälkepäin niitä onkin paras muistella.

Esitelmätilaisuus 15.10.2024.

TamRU:n seniori-osasto järjestää kaikille avoimen mielenkiintoisen esitelmätilaisuuden 15.10.2024 klo 12.00 – 13.00.

Esitelmän pitää kapteeni (evp) Pasi Pirttikoski aiheesta: ”Kaukopartiot, hyppykoulutus ja hypyt”.

Tilaisuus on Technopoliksen Enqvist-luentosalissa, Kalevantie 2, 33100 Tampere.

TEKSTI: PAAVO MIKKONEN

Maavoimille uusia työkaluja

Tiedotusvälineiden edustajille järjestettiin Karjalan prikaatissa Vekaranjärven Rosoharjussa uusien ”työkalujen” esittelytilaisuus huhtikuussa. Maavoimien esikuntapäällikkö, kenraalimajuri **Jukka Jokinen** vastasi kokonaistilanteesta. Tykistön kehittämisen esittelyä edusti eversti **Mika Holma**, pioneeroitointia luotsasi eversti **Riku Mikkonen** ja panssaritorjuntaa everstiluutnantti **Iikka Nyman**. Maavoimille hankitut uudet aseet lisäävät puolustuskykyä. Panssaritorjuntaohjukset Spike SR ja Spike LR2 on suunniteltu taisteluihin raskaita panssarivaunuja vastaan. Ohjukset tuhoavat mm. reaktiivispanssaroinnilla varustetun taistelupanssarivaunun. Uusilla raskailta panssarihaupitseilla voidaan ampua jopa 40 kilometrin etäisyydelle. Karjalan prikaatin lisäksi Panssariprikaati kouluttaa ko. aseita käyttäjiä. Maavoimilla on uusia aseina raskaat raketinheitimet, joita käytettäneen 2050-luvulle saakka.

Tällä hetkellä on tärkeää yhdistää eri aselajit samaan kokonaisuuteen Nato-liittolaisten kanssa ja harjoitella puolustuksen yhteensopivuutta. Tiedotusvälineiden edustajille esiteltiin ras-

kaan panssarihaupitsi K9 tuliasemaan ajaminen. K9 saavuttaa ampumavalmiuden liikkeen jälkeen noin minuutissa. Tilaisuudessa vaunuja ajoivat viime heinäkuun saapumiserän varusmiehet ja miehistönä oli tammikuun saapumiserän varusmiehiä. Panssarivaunut jyristelivät aseimiinsa, tuhosivat yhteislaukauksin kilometrien etäisyydellä olevan vihollisen ja siirtyivät nopeasti muualle. Toivottavasti näitä työkaluja ei koskaan tarvita tositilanteessa.

Rannikkotykistö avaa tu len Haminan näyttelyssä

Nato-seminaari Tatoon yhteydessä

Rannikkotykistö historiaan jääneenä aselajina herää henkiin ensi kesänä Haminaassa. Perinnekeskus Wanhan Veteraanin vaihtuva näyttely, Suomen Rannikkotykistö sodissa 1939–1945, kertoo aselajin Itäisen Suomenlahden ja Viipurinlahden taisteluista.

Rannikkotykistö sodissa -näyttelyssä Haminaassa kuullaan myös sotiemme veteraanien kertomuksia heidän kokemuksistaan rannikkotaisteluissa.

Rannikkotykistö-näyttely jatkaa Rauhanturvaamisen ja veteraanityön perinnekeskus Wanhassa Veteraanissa Suomen maanpuolustushistorian ja -perinteen esittelyä rauhanturvaamisen rinnalla. Haminaan näyttely osuu kuin rannikkotykistön ammus maaliinsa.

- Talvisodan lopussa 3.3.1940 Neuvostoliiton lentopommitukset tuhosivat alueen rannikkopuolustuksesta vastanneen Kotkan Lohkon esikuntarakennuksen keskellä Haminaa. Silti Kirkonmaan ja Virolahden alalohkojen rannikkotykistö pysäytti seuraavana päivänä tuhansien miesten mairinnousun Kotkan ja Virolahden edustan jäihin, Wanhan Veteraanin toiminnanjohtaja eversti evp

Vesa Kangasmäki perustelee vaihtuvan näyttelyn aihevalintaa ja paikkaa.

Näyttely avataan 18. toukokuuta. Näyttelyn toteuttaa Merikonttori yhdessä merikeskus Forum Marinumin ja sen virtuaalisen rannikkotykistömuseon sekä Kotkan Rannikkopatteriston perinneyhdistyksen kanssa. Näyttelyn kokoa palkittu tietokirjailija **Johanna Pakola**.

- Näyttelyn tapahtumista kertovat tekstit, kuvat ja esineistö johdattelevat kävijän läpi sotavuosien ja halki merialueiden - pääpaino on Itäisellä Suomenlahdella. Tekstien ohella näyttelyssä pääsee perehtymään sotatapahtumiin useiden audioiden kautta: voit kuunnella sotavuosien tapahtumia niin sotilaiden kuin siviilien näkökulmasta muun mu-

Näyttely avataan 18. toukokuuta.

SA-KUVA

■ Rannikkotykkien ampuma-arvojen laskentaa varten tarvittiin maalin suunta ja etäisyys. SA-kuvan tulenjohtotornissa työskennellään suuntakellällä.

assa Koivistonsaarilta ja Suursaaresta sekä Bengtskärin taistelusta, Pakola kertoo.

Laajemmin näyttelyteemaa valotetaan avajaispäivänä (18.5.2024) RUK:n Maneesissa pidettävässä asiantuntijaseminaarissa. Siinä Pakolan lisäksi puhujana on komentaja **Lari Pietiläinen** Merivoimista. Puhujalista täydentyy kevään kuluessa.

Wanhan Veteraanin rauhanturvaamisen perusnäyttelyn ilmettä ehostetaan avajaisiin mennessä rytmittämällä esillepanon rakennetta entistä selkeämmäksi. Museo on saanut rauhanturvaajilta runsaasti esineistöä, jolla tuodaan sisältöön vaihtuvuutta.

Wanhan Veteraanin Rannikkotykkistö-seminaari ja näyttelyjen avajaiset ovat samalla osa 500 metriä pitkän Haminan museokatu-hankkeen yksivuotisjuhlaa. Kadettikoulun-

kadun varteen viime keväänä luotua historiallista matkailureittiä kaupunki vauhdittaa muun muassa tarjoamalla kahvia ja kakua. Tahtia askelille antaa MPK:n soittokunta. Wanha Veteraani on yksi museokadun 15 kohteesta, jotka liittyvät pääosin Haminan sotilashistoriaan.

Nato-seminaari osana Hamina Tattoota

Perinnekeskus Wanha Veteraani järjestää yhdessä Hamina Tattoon kanssa ensi kesän Tattoon korkeatasoisen turvallisuuspoliittisen seminaarin. RUK:n Maneesissa tarkastellaan perjantaina 2.8.2024 Suomen Nato-jäsenyyttä tulevaisuuden näkökulmasta. Loppukesästä lienee jo julkisanottavia suuntaviivoja siitä,

Wanhan Veteraanin Rannikkotykkistö-seminaari ja näyttelyjen avajaiset ovat samalla osa 500 metriä pitkän Haminan museokatu-hankkeen yksivuotisjuhlaa.

■ Rannikkotykkistön Kotkan lohkon esikuntarakennus Hamina paloi talvisodan pommituksessa arkistoiineen päivineen. Esikunta sijaitsi vanhassa Haminan Kadettikoulun hallinto- ja juhlarakennuksessa RUK:n päärakennusta ja kenttää vastapäätä. Samassa paikassa uudessa talossa oli viimeksi sotilaskoti.

mitä puolustusliiton jäsenyys Suomalaiselle käytännössä tarkoittaa.

Suomen Nato-suurlähettiläs **Piritta Asunmaa** avaa Hamina Tattoon seminaarin keynote-puheenvuorolla, jossa hän kuvaa tulevalle paneelikeskustelulle sen hetkisen Nato-Suomen tilanteen.

Seminaarin juontaa prikaatikenraali evp **Juha Pyykönen**. Hän ohjaa moderaattorina keskustelua suuntaan, jolla pyritään avaamaan maamme tulevaisuutta Natossa. Paneelikeskustelijoiksi ovat jo lupautuneet ylijohtaja **Janne Kuusela** puolustusministeriöstä ja vanhempi tutkija **Iro Särkkä** Ulkopoliittisesta instituutista. Puolustusvoimien edustus paneelissa täsmentyy keväällä.

Haminan Nato-seminaariin on tahoyleisöllä vapaa pääsy. Kuulijoita kiinnostaa Wanhan Veteraanin näyttelyteemaan liittyen tietysti myös, miten Nato-Suomi puolustaa rannikkotamme.

Näyttelyt Wanhassa Veteraanissa ovat auki 18.5.–30.9.2024, ti-su klo 10–16.

Wanhan Veteraanin 40 vuodepaikan Camp Hamina -tukikohta ja sen mes-

si museokahvilana ja -ravintolana jatkavat vieraiden palvelemista ja majoittamista museon aukioloaikoina. Tukikohta on käytössä tietysti myös tilauksesta ympäri vuoden aina sovittaessa. Tukikohdan operaattorina on moninkertainen krihaveteraani ja kokki **Kimmo Dufva** (kimmo.dufva@gmail.com 040 508 5746).

Lisätietoja: www.rvpk.fi

Vesa Kangasmäki, toiminnanjohtaja
Wanha Veteraani, Rauhanturvaamisen ja Veteraanityön Perinnekeskus ry
vesakangasmaki@gmail.com
040 158 8115

Johanna Pakola, tietokirjailija,
Rannikkotykkistö-näyttelyn vastaava
johanna.pakola@gmail.com
040 588 4231

Terho Ahonen, tiedottaja
Wanha Veteraani
terhoahonen2@gmail.com
040 504 0293

■ KUVAT: ARI PAKARINEN

Komia sotilasmuistomerkki paljastettiin Seinäjoella

Seinäjoella Kalevan Navetalla paljastettiin Seinäjoen Sotilaspiirin muistomerkki sunnuntaina kesäkuun 4. päivänä 2023 juhlallisina menoin.

Yli kahden vuoden projekti sai arvoisensa päätöksen. Aurinkoinen kesäpäivä alkoi perinteisesti marsalkka **Mannerheimin** patsaalta, jossa laskettiin sepele juhlallisesti MPK:n soittokunnan säestyksellä.

Mannerheimin patsaalta siirryimme Kalevan Navetalle, jonka piha-alueella paljastettava muistomerkki sijaitsi. Alue, jossa suomalaista sotaväkeä on tuttu näkemään.

Muistomerkkin paljastustilaisuus oli kutsutilaisuus. Kutsua oli noudattanut noin 160 henkilöä.

Juhlan aloitti Seinäjoen reserviläisten lippuvaratio, joka saattoi Suomen lipun paikalle.

MPK:n Pohjanmaan soittokunta esitti kappaleen *Asemies* johtajanaan **Arto Panula**.

Juhlapäivämme alkoi piha-alueelta, jossa Seinäjoen Sotilaspiirin Killan puheenjohtaja **Mikko S. Säntti** toivotti juhlaään tervetulleiksi viettämään samalla puolustusvoimien lippujuhlapäivää, marsalkka Mannerheimin syntymäpäivää sekä Maanpuolustuskiltojen Liiton 60-vuotisjuhlavuotta.

Säntti mainitsi tervehdyksessään, että tänään saatamme runsaan kaksivuotisen projektimme muistomerkkin osalta päätökseen. Hanketta oli sävyttänyt niin pandemioita kuin Venäjän 24.2.2022 alkanut häikäilemätön hyökkäyssota Ukrainassa.

■ Muistomerkkin paljastustilaisuudessa puhui Seinäjoen Sotilaspiirin Killan puheenjohtaja komentajakapteeni evp Mikko Säntti.

Säntti kiitti kaikkia hankkeessa mukana olleita tahoja ja tukijoita. Erityisesti hän kiitti veteraanisukupolvia ja maamme jälleenrakentajia, jotka mahdollistivat tämänkin päivän.

Lopuksi hän toivoi, että vietetään yhdessä hieno maanpuolustuksen juhlapäivä!

Muistomerkkin paljastamisen tulivat suorittamaan Maanpuolustusnaisten edustaja, puheenjohtaja **Maarit Siukola** sekä merkin suunnittelija, sihteeri, sotilasmestari, res. **Marko Pänkälä**.

Paljastuspuheessaan Marko Pänkälä kertoi, että olemme ko-

koontuneet paljastamaan historiallisesti merkittävää muistomerkkiä tänne Etelä-Pohjanmaan sydämeen, Itikanmäelle.

Seinäjoen Sotilaspiiri ja sen Esikunta toimi yhtäjaksoisesti Seinäjoella kuuden vuosikymmenen ajan, ja sen toiminta näkyi maakunnassa sekä Seinäjoen katukuvassa mm. paraatien, kutsuntojen sekä kunniavartioidenkin muodossa. Yhteistoiminnallisuus oli erittäin vahvaa maakunnan eri johtoelimien, kuntien, kaupunkien sekä eri virastojen, virkamiestahojen sekä maanpuolustusjärjestöjen kanssa.

Muistomerkkihanke alkoi Seinäjoen Sotilaspiirin Killan kokouksessa evl **Jarmo Sepän** aloitteesta: ”Hei, eikös Seinäjoen Sotilaspiirillä pitäisi olla muistomerkki?” Siitä saatiin eri vaiheiden kautta toiminta nopeastikin käyntiin. Pänkälä sai suun-

TUULA VARTIALA

■ Muistomerkki paljastetaan.

nitteluvastuun muistomerkistä ja teki toistakymmentä eri luonnosversiota, ja lopuksi tämä versio sitten voitti ylivoimaisesti. Aikaa kului ja lukuisten palaverien ja neuvottelujen jälkeen muistomerkillä saatiin maa-alue yrittäjä **Petri Pihlajaniemen** ja Seinäjoen kaupungin avustamana.

Muistomerkkin kuvaus

Muistomerkkiin kuuluu neljä graniittipaalia ketjuineen sekä pylväiden päässä olevat puoliksi leikatut kranaatit.

Kranaatit kuvastavat Suomeen kohdistuvia sotia sekä niiden torjumista vankalla maanpuolustustahdolla – koti, uskonto ja isänmaa.

Pilarit kuvaavat itsenäisen Suomen aikana käytyä neljää sotaa: vapaussotaa, talvisotaa, jatkosotaa sekä Lapin sotaa. Pilarien väliset ketjut kuvaavat yhtenäistä Suomea ja sen tahtoa. Lisäksi ne ilmentävät sodissamme taistelleiden sotilaiden, lottien sekä kotirintaman yhtenäisyyttä sekä sen

■ Kranaatit kuvastavat Suomeen kohdistuvia sotia sekä niiden torjumista vankalla maanpuolustustahdolla.

kallista muistoa.

Pääkivessä on alimmaisena aluskivi, joka kuvastaa vakaata maanpuolustustahtoa sekä maanpuo-

lustusjärjestöjä, joiden yhteistyö Puolustusvoimien kanssa on reserviläisarmeijamme perusta maamme vakaan ja voimakkaan puolustuksen kannalta.

Keskikivessä on teksti: Seinäjoen Sotilaspiiri 1932–1992.

Oikeanpuoleinen ylhäällä oleva kivipilari kuvaa aikajanaa 1932–39 ja kivipilarien välissä oleva väliosota-aikaa vuosina 1939–44.

Pilareiden välissä on halkaisijaltaan 650 mm:n käsintehty metallinen Puolustusvoimien Aluejärjestön tunnus, joka on osoituksena ja kunniana kaikkia Puolustuslaitoksen organisaatioita kohtaan.

Vasemmanpuoleinen kivipilari kuvaa sotilaspiirin toimintojen jatkumista sodan jälkeisenä aikana normaalisti vuodesta 1944 aina vuoteen 1992 saakka, jolloin Puolustusvoimissa käydyn rakenneuudistuksen johdosta sotilaspiirit lakkautettiin.

Pilareiden yläosissa on ns. muurikuviot, jotka kuvastavat Puolustusvoimien tornilogoja.

■ Maanpuolustuskiltojen liiton tervehdyksen juhlaan toi toiminnanjohtaja Ari Pakarinen.

Kiviaines muistomerkissä on Kurun harmaata graniittia, jota muistomerkissä on kaksi kuutiota. Muistomerkki painaa n. 7 000 kiloa ja on vähän alle kolme metriä korkea.

Lopuksi Pänkälä kiitti Seinäjoen kaupunkia projektin onnistumisesta ja luovutti Seinäjoen Sotilaspiirin muistomerkkin hyvillä mielin Seinäjoen kaupungin omistukseen sekä hallintaan tuleville sukupolville:

”Luulen, että kun nuoret sukupolvet tulevat vuosikymmenienkin päästä tutustumaan Seinäjoen sekä Etelä-Pohjanmaan historiaan, he ymmärtävät Kalevan Navetan sekä Itäkanmäen arvokkaan historian. Hyvät kuulijat! Nyt tämä alue on konainen sekä yhtenäinen näytettäväksi tuleville sukupolville. Iso kiitos kaikille!”

Juhlaväki siirtyi Kalevan Navetan sisätiloihin Suomen lipun poistuessa

Juhla

Juhlamme alkoi juhlaaunalla. Sotaväen reseptillä valmistettua hernekeittoa ja jälkiruokana pannukakkua. Maittavan aterian tarjosivat pöytiin

kiltamme jäsenjärjestö Seinäjoen Seudun Sotilaskotisisaret, kiitos heille.

Historiikki

Seinäjoen Sotilaspiirin historiikin tuli esittämään ye-evl Jarmo Seppä itse-oikeutetusti, sillä hän on kirjoittanut kirjan aiheesta.

Seinäjoen sotilaspiiri 1932–1992

”Herra kenraali, sotilaspiiriläiset ja arvoisat läsnäolijat!” aloitti Seppä esityksensä.

”Eryityisesti ilahduttavaa on nähdä paikalla monia Seinäjoen Sotilaspiirin Esikunnassa palvelleita henkilöitä!

Esitykseni on kronologinen historiikki sotilaspiiristä. Aloitan vastauksella siihen, että miksi Puolustusvoimissa 1930-luvulla siirryttiin kaaderijärjestelmästä aluejärjestelmään. Päätöksensä tekemisen jälkeen oli iso mittava työ Etelä-Pohjanmaalla toimintaansa aloittavan Seinäjoen Sotilaspiirin Esikunnan perustamisessa. Esikunta ehti toimia runsaat viisi

vuotta, ennen kuin sotilaspiirin tehtävät luovutettiin YH:ssä Etelä-Pohjanmaan Suojeluskuntapiirille. Sotien jälkeen sotilaspiirit aloittivat uudelleen toimintansa. Suurimmat muutokset Seinäjoen Sotilaspiirissä koettiin 1960-luvulla. 1992 lopussa sotilaspiirit lakkautettiin.”

Esityksessään Seppä painotti sotaväen merkitystä ja sen vaikutusta yhteiskunnallisesti koko Pohjanmaan alueelle. Sotaväen läsnäolo on myös rauhoittava tekijä. Se on myös osa suurempaa kokonaisuutta.

Seinäjoen Sotilaspiirin Kilta halusi jättää jälkipolville perinnetiedon Puolustusvoimien toiminnasta Itäkanmäellä ja erityisesti Seinäjoen Sotilaspiirin olemassaolosta 60 vuoden aikana 1932–1992.

Muistomerkkin paljastustilaisuus aloitettiin **Martti Parantaisen Asemies**-marssilla, joka oli koko aluejärjestön kunniamarssi. Marssi kuullaan jatkossakin Porin prikaatiin kuuluvan Pohjanmaan Aluetoimiston tilaisuudessa lipunnäyttönä siitä, että aluetoimisto jatkaa aluejärjestön tehtäviä arkipäivän työssä.

Sepän puheenvuoron jälkeen soitokunta esitti **Heikki Klemetin Vilpulan Urhojen Muistolle**, joka oli Etelä-Pohjanmaan Suojeluskuntapiirin kunniamarssi.

Seuraavaksi ohjelmassa seurasi juhlapuhe jonka pitäjäksi oli kutsuttu prkenr **Mauri Koskela**:

”Hyvät sotasukupolven edustajat, kunniamarssalaisemme. Seinäjoen Sotilaspiirin ystävät ja muistomerkin tukijat sekä kutsuvieraat ja tänään ylenneittävätkä sekä palkittavat!

Minulle on suuri ilo ja kunnia saada pitää juhlapuheeni juuri tässä Seinäjoen Sotilaspiirin muistomerkin paljastustilaisuudessa. Sotilaspiiri oli ja on edelleen yli 30 vuotta sitten tapahtuneesta lakkauttamisestaan huolimatta minulle oma kotijoukko-osastoni. Palvelinhan siellä pisimmän yhtäjaksoisen ajan koko sotilasurani aikana!

Hyvät kuulijat!

Veteraanien meille ja tuleville sukupolville jättämä perintö, vapaa isänmaa, on arvokas. Kun veteraanipolvi lähitulevaisuudessa poistuu viimeiseen iltahuutoon, korostuu perinteiden ja sotilaskunnian vaaliminen, jossa mm. maanpuolustustahdon ylläpito vaatii pitkäjänteistä jatkuvaa työtä. Niin kotimaisten kuin kansainvälisten selvitysten mukaan suomalaisten maanpuolustustahdon on edelleen korkealla tasolla. Historiamme kertoo itsenäisen ja vapaan Suomen päättäväisestä kulusta kohti parempaa tulevaisuutta. Meidän on tunnettava historiamme ja sen eri vaiheet, jotta osaamme arvostaa ja ymmärtää tätä päivää sekä pitää huolta maamme turvallisuudesta. Sitä kuvastaa tänään tapahtuva Seinäjoen Sotilaspiirin muistomerkin paljastaminen.

Kuten olemme saaneet kuulla, Seinäjoen Sotilaspiirillä on ollut aikanaan merkittävä rooli puolustuskyvyn ylläpidossa osana aluejärjestelmäämme ja muiden sotilaspiirien toimintaa. Sen vastuulle kuuluivat operatiivisten joukkojen perustaminen, perustamisorganisaation ja paikallispuolustuk-

seen osallistuvien joukkojen koulutus sekä yhteiskunnallisesti merkittävien kohteiden suojaaminen. Tähän liittyi myös merkittävä osin kutsuntojen järjestäminen, yhteydenpito ympäröivään yhteiskuntaan, henkilö- ja ajoneuvojen sijoittaminen, teollisuusvaraukset sekä yhteistoiminta maanpuolustus- ja veteraanijärjestöjen kanssa. Maanpuolustustapahtumia ja maanpuolustushengen ylläpitoa tietenkin unohtamatta.

Viimeisimmässä Puolustusvoimia ja sen organisaatiota koskevissa päätöksissä aluettamme on kuitenkin kuritettu kovalla kädellä. Perusteluina ovat olleet niin operatiiviset tekijät kuin materiaaliset resurssit tai pikemminkin niiden puute. Varmasti näillä on ollut merkittävä vaikutus päätöksiin, mutta joskus on käynyt mielessäni, haluttiinko, tai paremminkin, uskallettiinko näitä rajuja muutoksia kohdistaa juurikin tänne Pohjanmaalle, jossa maanpuolustustahdon on tiedetty aina olleen ja päätöksistä riippumatta säilyvän korkeana. Mene ja tiedä. Onneksi maanpuolustustahdot täällä säilyi odotusten mukaisesti korkealla, mistä tämäkin tilaisuus on hyvä esimerkki. Kaikista tärkeintä on kuitenkin muistaa se, että Seinäjoen Sotilaspiirin työ mahdollisti merkittävältä osaltaan Puolustusvoimia koskevat muutokset, koska täällä tehtiin kaikki se pohjatyö, joka oli helppo siirtää eteenpäin nykyisille organisaatioille ja oli elintärkeä pohja aluetoimistoille sekä joukko-osastoille heidän työssään maamme puolustusvalmiuden ylläpidossa tänä päivänä.

Rauhan aikana luodaan edellytykset sodan ajan toiminnalle. Tätä samaa ajattelua tulee soveltaa muihinkin kriiseihin ja poikkeustilanteisiin. Vanha sanontakin jo ohjaa meitä tähän – viisas varautuu. Maanpuolustuksen tukijalkana, tai kuten Marko Pänkälä omassa puheenvuorossaan sanoi, aluskivenä on aina ollut uskottava kansallinen puolustus. Puolustuskykymme kulmakivenä taas on ollut hyvin toimiva yleinen asevelvollisuus ja koko maan kattava alueelli-

nen puolustus sekä vahva, motivoitunut, hyvin koulutettu ja varustettu reservi. Kansa tukee tätä hyväksi ja toimivaksi havaittua linjaa, josta meillä ei ole mitään syytä luopua. Tutkimuksen mukaan noin 73 % kansasta on valmiita puolustamaan maatamme, vaikka sen lopputulema olisi epäselvä. Erityisen merkittäväksi lukeman tekee nykyisen maailmanpoliittisen tilanteen vaikutus ihmisten ajatteluun sekä toimintaan.

Hyvä juhlayleisö!

Tilaisuutemme osuu historiallisesti merkittävään ajanjaksoon, kun sodan ja rauhan tasapaino maailmassa on järkkynyt ja vanhat sopimusperusteiset järjestykset on unohtettu. Kaikki tämä korostuu erityisesti tänään, kun täysimittainen sota on lähempänä Eurooppaa kuin koskaan ja saamme joka päivä seurata ukrainalaisten taistelua itsenäisyydestään ja olemassaolostaan. Venäjän hyökkäys Ukrainaan on meille kaikille opetus siitä, että maanpuolustuksella on entistä merkittävämpi rooli myös Suomen puolustuksessa. Ihanteellisessa maailmassa toimisimme kuten Raamattu sanoo 'Jos mahdollista ja jos teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien kanssa.' (Room. 12:18). On kuitenkin olemassa myös **Publius Flavius Vegetius Renatuksen** vuonna 390 kirjoittama sanonta 'Si vis pacem, para bellum' eli, jos haluat rauhaa, varaudu sotaan, joka kuvastaa paremmin sitä asennetta, joka jokaisella itsenäisellä valtiolla tulisi olla.

Edellä mainitun maailmantilanteen kehityksen pohjalta Suomen turvallisuuspolitiikassa on tehty merkittävä suunnanmuutos. Sen sijaan, että olisimme jatkossa yksin ja mahdollisesti epävarmojen kahdenvälisen sopimusten varassa, olemme valinneet liittoutumisen tien. Suomesta tuli virallisesti sotilasliitto Naton täysjäsen 4. päivä huhtikuuta vuonna 2023. Vaikka liittymisen myötä saimme niin sanotun artikla 5:n mukaiset turvakuut, silti perusteena tulee olla – jota meiltä itse asiassa odotetaan – riittävä kansallinen puolustus. Uskotta-

■ Uljas muistomerkki paljastettu. Komentajakapteeni evp Mikko Sääntti ja muistomerkin suunnitellut sotilasmestari res Marko Pänkälä voivat olla yhteisen ponnistuksen valmistumisesta.

valla kansallisella puolustuskyvyllä liittokunnan jäsenenä pyrimme ennakolta ehkäisemään turvallisuusuhkien syntymisen Suomea kohtaan.

Yksi osa uskottavaa maanpuolustusta on se henki, joka reserviläisten keskuudessa vallitsee sekä ne näytöt, joita annetaan kansainvälisissä harjoituksissa sekä operaatioissa. Meitä tarkkaillaan koko ajan, ja joukkomme kestävät tarkastelun joka suhteessa. Sodan ajan joukoistamme edelleen n. 85-90 % muodostuu reserviläisistä, ja lähes sama suhde on joukoissamme, jotka osallistuvat kansainväliseen kriisinhallintaan. Uskallan omien kokemusteni perusteella lukuisista kriisinhallintaoperaatioista väittää, että tehtäviin lähetetyt joukot vastaavat vähintään niitä ammattiarmeijoiden osastoja, joiden kanssa meillä on ollut tilaisuus palvella. Toki ero eräisiin maihin on siinä, että meidän joukoillamme ei, onneksi kyllä, ole kokemusta taistelutehtävistä. Minulla ei ole kuitenkaan mitään syytä epäillä, etteivätkö asevelvollisista kokoon-

pannut joukkomme selviäisi niistäkin oikean koulutuksen jälkeen yhtä hyvin, kuin samoin varustetut ammattiarmeijat.

Asevelvollisuudesta ja sen yhteiskunnallisesta merkityksestä minun on pakko tuoda esiin tosiasia, jonka nosti esiin brittiläinen kenraali, jonka alaisuudessa palvelin ISAF-opeeraatiossa Afganistanissa. Hän piti asevelvollisuusjärjestelmäämme erinomaisena ja poikkeuksellisenä siitä syystä, että se on yhteisöllinen ja kerää yhteen erilaisia suomalaisia, eri puolelta maata, eri taustoista, jolloin he oppivat keskenään toimeen tulemisen taidon. Silloin suoraan tai välillisesti valtaosa yhteiskunnastamme ymmärtää maanpuolustuksen merkityksen omien kokemustensa tai läheistensä kautta, jotka ovat suorittaneet asepalveluksen. Nämä henkilöt ovat myöhemmässä vaiheessa elämänsä päättämässä maamme turvallisuuteen liittyvistä asioista yhteiskunnan eri tasoilla, ja heillä on varsin seikkaperäinen näkemys maanpuo-

lustuksen merkityksestä. Se on vahvuus, jota tänä päivänä arvostetaan kaikkialla, ja siitä käydään jopa ottamassa mallia muihin maihin.

Meidän on kuitenkin pidettävä huoli siitä, että näin on myös jatkossa. Tässä jokaisella meillä on oma roolimme ja erityisesti reserviläis- ja maanpuolustusjärjestöillä, kuten Sotilaspiiriin killalla on suuri merkitys. Edustamme tällä alueella kulttuuria, johon olennaisena osana kuuluu voimakas talonpoikainen itsetunto. Me pohjalaiset olemme urhoollisia, tarkokkaita ja tulisia. Arvostamme oma-avaruutta ja suorapuheisuutta. Kunnia-asianamme on pitää se, mikä on luvattu. Nyt meidän nuorempien sukupolvien tehtävänä on vaalia veteraanien meille viitoittamaa perintöä ja pitää antamamme lupaus. Jokainen sukupolvi vuorollaan ja omalla tavallaan muistaa meitä ennen olleita. Paras kiitos on se, että nykypolvet pitävät maamme itsenäisenä kaikissa tilanteissa, tarvittaessa myös aseväkessä. Näin jatkuu elämä ja vain näin

rakentuu kestävä sukupolvien välinen silta.

Hyvä juhlayleisö!

Mielestäni tämän muistomerkin paljastustilaisuuden järjestäminen Puolustusvoimien lippujuhlapäivänä oli erinomainen ajatus. Ajankohta sattuu riittävän lähelle Seinäjoen Sotilaspiirin perinteitä jatkavan Sotilaspiirin killan perustamisen merkkipäivää, joka siis oli 23.5.1965, joten oli perusteltua yhdistää nämä kaksi tilaisuutta. Saammehan paljastustilaisuuden lisäksi juhlistaa Puolustusvoimien merkkipäivää sekä samalla nauttia aluetoimiston järjestämästä asevelvollisten ylennys- ja palkitsemistilaisuudesta näissä upeissa puitteissa.

Nyt paljastettava muistomerkki on poikkeuksellinen, koska se lienee ainoa laatuaan sotilaspiireille paljastettu muistomerkki. Tämä muistomerkki

ei kunnioita pelkästään tuntemaamme Seinäjoen Sotilaspiiriä, vaan myös kaikkia niitä veteraanipolvia ja ihmisiä, jotka ovat eläneet ja vaikuttaneet sen menestykseen. Isänmaallisuus, maanpuolustustahto, velvollisuudentunto ja yhteisöllisyys kiteytyvät tämän patsaan paljastamiseen. Uskon, että maanpuolustustahdon vaaliminen ja isänmaamme puolustuksesta huolehtiminen on paras kiitos patsaan paljastamisesta. Siitä, että tämä maa yhä edelleen tarvitsee meistä jokaisen panosta ja on puolustamisen arvoinen niin sodan kuin myös rauhankainon aikoina ja että tässä maassa jokainen on osallinen ja voi tuntea olevansa mukana.

Muistomerkki on Marko Pänkälän suunnittelema ja omistettu Seinäjoen Sotilaspiirille sekä kaikelle, mitä se meille itse kullekin merkitsee. Tämä

muistomerkki pitää sotilaspiirin perinteet kunnialla. Omasta puolestani haluan kiittää ja onnitella kaikkia muistomerkin suunnitteluun ja toimeenpanoon osallistuneita tahoja sekä tukijoita sen mahdollistamisesta. Näin myös jälkipolville säilyy merkittävä pala alueemme historiaa. Lopetan puheeni mielestäni hyvin tilaisuuden luonteeseen kuuluvaan pohjalaiseen sanontaan: 'Hyvää yritetähän, mutta priimaa pakkaa tulemahan'.

Hyvää jatkoa teille kaikille ja kiitos!"

Tilaisuudessa jaettiin huomionosoituksia komkapt evp Mikko S. Sántin ja sotmest res Marko Pänkälän toimesta seuraavasti: SL ar **Jari Ojala**, SVR M1kr **Pekka Piispanen**, SeiSpKillan pienosilippu Nro:21 prkenr evp **Mauri Koskela**.

Seinäjoen Sotilaspiirin Killan ansioristit (SSpK ar): Nro 17 **Veli Suvannolle** sekä Nro 18 **Jari Asulle**.

Standaarit: Seinäjoen Seurakunnalle, Pohjanmaan aluetoimiston päällikölle ye-evl **Pasi Heinualle** sekä **Petri Pihlajaniemelle**.

Tilaisuudessa oli Puolustusvoimien ylentämistilaisuus ja Pohjanmaan aluetoimistosta sen suorittivat aluetoimiston päällikkö ye-evl Pasi Heinua ja kapt **Matti Kujala**.

Tilaisuus oli juhlavierastilaisuus, johon oli kutsuttu muistomerkin tukijat.

Tilaisuus oli todella onnistunut, ja siihen osallistui yhteensä 140 vierasta.

Kiitos kaikille tilaisuuteen osallistuneille henkilöille sekä tahoille. Olemme tehneet ja saavuttaneet merkittävän maanpuolustustyön, josta isot kiitokset kuuluu kaikille teille!

Terveisin Killan hallitus sekä muistomerkkitoimikunta.

Sotilashevokset itsenäisyytemme aikana

Hevonen palveli Puolustusvoimia sekä sodan että rauhankainon aikana. Tuo jalo eläin liikkutti armeijamme neljässä sodassa. Vielä sotien jälkeen hevonen oli olennainen veto- ja kantovoima aina 1970-luvulle saakka. Suuri yhteiskuntamuutos ja yleinen teknistyminen vaikuttivat vähitellen myös Puolustusvoimiin siten, että sotilashevosen jopa yhdeksällä vuosikymmenellä antamat suuret palvelukset päättyivät kokonaan 1990-luvun alkupuolella.

Uutuuskirja kuvaa sotilashevosen tarinan Suomessa vapaussodasta alkaen aina siihen asti, kunnes Puolustusvoimat luopui kaikista hevosistaan. Kirjan tarina lähtee liikkeelle sotilashevoselle asetetuista vaatimuksista, etenee hevosten hankintaan, koulutukseen ja jokapäiväiseen huoltoon ja päättyy hevosen syrjäyttämiseen tekniikan tieltä.

Edellä mainittujen pääkohtien lisäksi on teoksessa kuvattu Puolustusvoimien kasvattamia ja hienosti kilpailuissa menestyneitä hevosia. Mukana on myös kilpailukuvia vuosikymmenten varrelta.

Liitteinä on yhteenvedon sotilashevoselle merkittävät vaiheet ja soti-

Kovakantinen, 206-sivuinen uutuuskirja on tarkoitettu kaikille hevosista ja sotahistoriasta kiinnostuneille.

en hevostilastot. Muistelmat, huumorinkin sävyttämät tarinat ja lukuisat, osin julkaisemattomat valokuvat antavat omat mausteensa varsinaiseen tietopohjaiseen historiaan.

Kirja esittää niitä muutoksia, jotka johtivat hevosista luopumiseen. Yksi

tekijä oli kauan pohdiskelija ja vertailuja koskeneet liikkuvuuskokeilut, joita on melko paljon käsitelty eri aselajienkin näkökulmasta.

Kirjan julkaisu osuu ajankohtaan, jolloin tulee kuluneeksi tasan 30 vuotta siitä, kun viimeiset hevoset poistuivat Puolustusvoimista kesäkuussa 1994. On varmasti taas kerran syytä muistuttaa hevosen monipuolisista ja mittavista palveluista isänmaan hyväksi. Kirjan syntymiselle vaikuttikin kunnioitus sotilashevosta kohtaan.

Kovakantinen, 206-sivuinen uutuuskirja on tarkoitettu kaikille hevosista ja sotahistoriasta kiinnostuneille. Kustantaja ja myynti: Ketterät Kirjat Oy.

www.ketteratkirjat.fi/kirjat/45192

Nuorukaisena paljon sotilashevosilla ratsastanut kirjan tekijä on aikaisemmin kirjoittanut tietokirjoja ja artikkeleita paikallis- ja varuskuntahistoriasta. Hän on palvellut useita vuosia Puolustusvoimissa ja siirtynyt eläkkeelle ammattikorkeakoulun opettajan tehtävistä.

Itsenäisyyspäivän tilaisuudet Oulun seudulla

Aattopäivän ohjelmaa

Itsenäisyyspäivän aattona 5.12.2023 klo 10.00 Kempeleen kunta järjesti perinteisen 9. luokkalaisten itsenäisyyspäivän juhlan kirkonkylän koulun liikuntasalissa. Paikalla oli noin 300 oppilasta opettajineen. Tämä oli järjestyksessä 30. kerta Kempeleen kunnan historiasa. Tilaisuus oli juhlava, ja pukukoodina oli tumma puku, kunniamerkit tai siisti kouluasu, ja oppilaat olivat pukeutuneet juhlavasti pääasiassa tummiin juhla-asuihin. Kunnan ja koulun johto kätteli oppilaat ja muut juhlavieraat heidän saapuessaan juhlatilaisuuteen. Kaikille jaettiin tervetuliaismalja. Tilaisuuden juhlavasta musiikista vastasi Puhallinyhtye Vaskiveikot johtajanaan

director musices **Mauri Kinnunen**. Juhlapuheen esitti valtuuston puheenjohtaja kunnallisneuvos **Jarmo Haapaniemi**. Kunnallisneuvos **Kari Ahokas** esitti oppilaille ”Viestin veteraaneilta”. Siinä hän lainasi jo edesmenneen kunnioitetun veteraanin **Onni Toljamon** muutama vuosi sitten pitämää puhetta tässä samassa 9. luokkalaisten itsenäisyyspäivän juhlassa. Nuoret käyttivät myös oman puheenvuoronsa. Tilaisuuden päätteeksi juhlavieraat nauttivat kunnan tarjoamat juhlakahvit.

Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun alue toimisto järjesti reserviläisten ylentämis- ja palkitsemistilaisuuden 5.12.2021 klo 16.30 alkaen Oulun Musiikkikeskuksen Madetoja-salissa. Paikalla oli

■ Kenraaliluutnantti Mikko Heiskanen esittää maljapuhetta Musiikkikeskuksen Preludi-ravintolassa järjestetyssä juhlavastaanotossa

■ Aamulla ammuttiin kunnialaukaukset Linnansaarella ja Pohjois-Suomen Tykkimieskilta toteutti kunniavartion RsPsto 16 muistokivellä sekä laski seppeleen.

120 ylennettävää reserviläistä. Ylennystilaisuuden musiikista vastasi Lapin sotilassoittokunta johtajanaan kapellimestari, musiikkimajuri **Ville Paakkunainen**. Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun alue toimiston päällikkö everstiluutnantti **Paavo Sarala** ilmoitti tilaisuuden osanottajat Kainuun prikaatin komentajalle, prikaatikenraali **Ari Laaksolelle**. Hän esitti ylennettäville oman tervehdyksensä. Kainuun prikaati palkitsi kaksi kunnostautunutta varusmiestä sotilasansiomitalilla. Kenttäpiispa **Pekka Asikainen** vastaanotti huomionosoituksen Kainuun prikaatin myöntämän Kainuu-Ristin. Seuraavaksi suoritettiin ylennyskirjojen jako sotilasarvoittain. Ylennettyjen tervehdyksen ja kiitokset esitti majuriksi (reservissä) ylennettävä **Seppo Ruotoistenmäki**. Pohjois-Pohjanmaan Reserviläispiirin kunniapuheenjohtaja **Timo Ronkainen** esitti järjestöjen onnittelet ja tervehdyksen ylennetyille. Paikalla järjestöjä edustamassa oli Pohjois-Pohjanmaan Reserviupseeriin puheenjohtaja **Petteri Närä**, Pohjois-Pohjanmaan Reserviläispiirin varapuheenjohtaja **Pasi Parkkila** ja Pohjois-Suomen Kiltapiirin puheenjohtaja **Juha Mikkonen**. Reserviläisjärjestöt palkitsivat ansioituneita jäseniään erilaisin huomionosoituksin. Alue toimisto tarjosi ylennetyille osallistumisen Puolustusvoimien ja Oulun kaupungin järjestämälle juhlavastaanot-

le musiikkikeskuksen Ravintola Preludissa. Juhlavastaanottoa isännöi Puolustusvoimien sotatalouspäällikkö kenraaliluutnantti **Mikko Heiskanen** ja Oulun kaupunginvaltuuston puheenjohtaja **Jarmo Husso**. Juhlavastaanottoon osallistui ylennettäviin lisäksi lähes 500 kutsuvierasta.

Itsenäisyyspäivän tapahtumia

Itsenäisyyspäivä 6.12.2023 alkoi Oulussa pirteässä pakkassäässä perinteisesti Suomen lipun nostolla ja kunnialaukauksilla Linnansaareissa klo 8.00. Oulun Seudun Rauhanturvaajat nostivat Suomen lipun ja Pohjois-Suomen Tykkimieskilta ampui kunnialaukaukset itsenäiselle isänmaalle. Tykkimieskillan puheenjohtaja **Raimo Nurmela** laski havuseppeleen Linnansaareissa sijaitsevalle RsPsto 16:n muistokivelle. Tilaisuuden lopuksi laulettiin yhteislauluna *Maamme*-laulu.

Oulussa järjestettiin itsenäisyyspäivänä klo 9.15 perinteisesti kunniavartio sekä sepeleenlasku sankarihautausmaan muistomerkillä. Kunniavartion toteutti MPK Pohjois-Suomen maanpuolustuspiiri. Kainuun prikaati asetti tilaisuuteen lippuvartion ja kunniajoukkueen. Musiikista vastasi Lapin sotilassoittokunta johtajanaan kapellimestari musiikkimajuri Ville Paakkunainen sekä Pohjois-Suo-

■ Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun maakuntakomppanioiden osastot ohimarssissa kapteeni (reservissä) Sami Mattilan johdolla.

■ Tuomiokirkon vieressä Vapaussodan muistomerkille on laskemassa seppelettä Vapaussodan Pohjois-Pohjanmaan Perinneyhdistys ry puheenjohtajansa Pekka Rautakorven johdolla.

men reserviläiskuoro johtajanaan kapellimestari **Olli Heikkilä**. Sankarimuistomerkille laskettiin yksi sepele. Sepeleen laskijoina olivat Puolustusvoimien sotatalouspäällikkö, kenraaliluutnantti **Mikko Heiskanen**, Oulun kaupunginvaltuuston puheenjohtaja **Jarmo Husso** ja kaupunginhallituksen puheenjohtaja **Mirja Vehkaperä**. Sepeleenlaskutilaisuudessa puhui **Jarmo Husso** ja hartauspuheen piti Oulun tuomiokirkko-seurakunnan tuomiorovasti **Satu Saarinen**. Paikalle oli saapunut yli 200 oululaista seuraamaan tapahtumaa.

Oulun Tuomiokirkon kirkkotarhassa Vapaussodan sankarihautamuistomerkille laskettiin sepeleet klo 9.45. Sepeleet laskivat Vapaussodan Pohjois-Pohjanmaan Perinneyhdistys, Oulun seurakunnat ja Oulun kaupunki. Pohjois-Pohjanmaan maakuntakomppania oli asettanut kunniavartion muistomerkille.

Itsenäisyyspäivän jumalanpalvelus pidettiin Oulun Tuomiokirkossa klo 10.00. Kenttärovasti **Penna Parviainen** saarnasi, liturgina oli tuomiorovasti **Satu Saarinen**, kanttorina oli **Péter Márosvari**, urkurina **Lauri-Kalle Kallunki**. Jumalanpalveluksessa esiintyi myös Pohjan Laulu ja Tammenlehväkuoro, johtajana **Mihkel Koldits** sekä MPK:n Pohjois-Suomen Soittokunta, johtajana kapellimestari **Petri Aho**.

Valtakunnallinen paraati Oulussa

Tämän vuoden itsenäisyyspäivän valtakunnallinen paraati järjestettiin Oulussa. Paraatitkatselmus oli klo 12 Raatin stadionilla ja sen jälkeen ohimarssi Merikosken silloilla. Paraatin teema oli "Itsenäisen Suomen puolustajat". Paraatijoukot ryhmittivät paraatitkatselmukseen Raatin kentälle tehdyn ennakkosuunnitelman mukaisesti. Paikalla oli paraatin komentaja, maavoimien operaatiopäällikkö, prikaatikenraali **Sami-Antti Takamaa**, kenttäpiispa **Pekka Asikainen**, Pohjois-Suomen Reserviläiskuoro johtajanaan kapellimestari **Olli Heikkilä**, Lapin sotilassoittokunta johtajanaan kapellimestari musiikkimajuri **Ville Paakkunainen**, kielekkeinen valtiolippu, jonka lippuvartion oli asettanut KAIPR, Jääkärilippu, lippuvartion oli asettanut PSPR ja veteraanien lippulinna johtajanaan majuri (reservissä) **Jari Maljanen**. Mukana oli joukkoja kaikista puolustushaaroista, Kainuun prikaatista, Ilmavoimista, Merivoimista, Maanpuolustuskorkeakoulusta, Maasotakoulusta, Utin jääkäriyrykmentistä, Jääkäriprikaatista, Karjalan prikaatista, Porin prikaatista, Rajavartiolaiksesta ja Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun maakuntakomppanioista. Lisäksi paraatitkatselmukseen osallistui maanpuolustusjärjestöjä seuraavasti: maan-

■ Puolustusvoimien sotatalouspäällikkö, kenraaliluutnantti Mikko Heiskanen on suorittamassa paraatikatselmusta, hänen sivullaan vasemmalla paraatijoukkoja komentanut maavoimien operaatiopäällikkö, prikaatikenraali Sami-Antti Takamaa.

■ Majuriksi (reservissä) ylennettävät ovat vastaanottamassa ylennyskirjaansa, ylennyskirjoja luovuttamassa KAIPR:n komentaja prikaatikenraali Ari Laaksonen ja Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun aluetoimiston päällikkö everstiluutnantti Paavo Sarala.

puolustusjärjestöjen lippulinna johtajana Pohjois-Pohjanmaan Reserviupseeri- ja Puolustusvoimien sotatalouspäälliköille, kenraaliluutnantti Mikko Heiskaselle. Hän suoritti katselmuksen ja piti puheen paraatijoukoille. Kenttäpiispa Pekka Asikainen suoritti kenttähartauden. Joukot siirtyivät valmistautumaan ohimarssiin, joka alkoi klo 13.00. Ohimarssin vastaanotti kenraaliluutnantti Mikko Heiskanen seurassaan Oulun kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Jarmo Husso ja kaupunginhallituksen puheenjohtaja Mirja Vehkaperä. Ohimarssin aikana ylilennon suorittivat neljä F/A-18 Hornet -hävittäjää ja

■ Kuvassa ovat sotilasansiomitalilla palkitut KAIPR:n varusmiehet.

neljä Hawk-suihkuharjoituskonetta sekä helikoptereita. Jalan marssivien osastojen jälkeen seurasivat moottoroidut osastot. Kärjessä tulivat Puolustusvoimien yhteistyökumppanit: poliisi, Rajavartiosto, pelastuslaitos, Tulli ja valmiuosasto. Seuraavana tulivat tiedustelun ja valmiuosastojen ajoneuvot. Sen jälkeen seurasivat taisteluosastojen ajoneuvot ja viimeisinä aselajijoukkojen ajoneuvot. Ajoneuvojen letkaan liittyivät Merikosken sillalla olleet kaksi Leopard 2A6 -taistelupanssarihaupitsia ja kaksi K9 Thunder -panssarihaupitsia (Moukari). Lopuksi Reserviläiskuoro ja Lapin sotilassoittokunta marssivat moottoroidun osastojen perässä. Yhteensä ohimarssiin osallistui 67 ajoneuvoa.

Itsenäisyyspäivän aikana Oulun torilla oli Puolustusvoimien kaikkien puolustushaarojen toiminnan ja kaluston esittelyä, eri viranomaisten

■ Reserviläisjärjestöjen palkituista Pohjois-Pohjanmaan Reserviupseeri- ja Puolustusvoimien sotatalouspäälliköille, kenraaliluutnantti Mikko Heiskaselle. Hän suoritti katselmuksen ja piti puheen paraatijoukoille. Kenttäpiispa Pekka Asikainen suoritti kenttähartauden. Joukot siirtyivät valmistautumaan ohimarssiin, joka alkoi klo 13.00. Ohimarssin vastaanotti kenraaliluutnantti Mikko Heiskanen seurassaan Oulun kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Jarmo Husso ja kaupunginhallituksen puheenjohtaja Mirja Vehkaperä. Ohimarssin aikana ylilennon suorittivat neljä F/A-18 Hornet -hävittäjää ja

kalustojen esittelyä sekä maanpuolustusjärjestöjen ja yhdistysten osastoja. Näistä ylivoimaisesti suosituimpia olivat sotilaskodin palvelupisteet munkkikahveineen. Toimintakenttä oli avoinna klo 9.00–15.00.

JP27:n Perinneyhdistyksen Oulun osastolla oli seppeleenlasku ja kynttilän sytyttäminen Jääkärimuistomerkillä Oulun keskustassa Vaaranpuistossa klo 15.00. Tilaisuuteen kokoontui muutama jääkäriperinteen vaalija. Osaston puheenjohtaja Kari Ahokas esitti lyhyen puheen jääkäriperinteestä ja jääkärisukujen edustajat laskivat maanpuolustusjärjestöjen seppeleen muistomerkillä.

Kansalaisjuhla

Oulun kaupunki järjesti klo 16 Oulun Musiikkikeskuksen Madetojan salissa itsenäisyyspäivän kansalaisjuhlan. Kainuun prikaatin komentaja, prikaatikenraali Ari Laaksonen toi tilaisuuteen Puolustusvoimien tervehdyksen. Juhlapuhujana oli kokoomuksen valtuustoryhmän puheenjohtaja **Sami Pikkuaho**. Tilaisuuden musiikista vastasivat Lapin sotilassoittokunta johtajanaan kapellimestari musiikkimajuri Ville Paakkunainen. Solistina oli **Venla Mäntyranta**. Hän lauloi **Veikko Lavin Evakon laulun**. Kansalaisjuhlan juontajana toimi viestintäjohtaja **Mikko Salmi**. Tilaisuutta ennen oli juhlaan osallistuville kahvitarjoilu musiikkikeskuksen Preludiravintolassa. Tilaisuuden järjestäjänä oli Oulun kaupunginhallitus.

Ohjelmallisen itsenäisyyspäivän päätteeksi menimme koteihimme sytyttämään itsenäisyyspäivän perinteiset kynttilät ikkunalaudoillemme. Esitän kiitokset Puolustusvoimille, Kainuun prikaatille, Oulun kaupungille, kaikille tapahtumien toteuttajille ja osallistujille mieliinpainuvista tapahtumista. Olemme kiitollisia ja ylpeitä veteraanien meille lunastamasta itsenäisestä isänmaasta! Kiitos ja kunnia sankarivainajille ja veteraanisukupolvelle!

Rintamaveteraanien Oulun piirin päättäminen

■ TEKSTI JA KUVAT: SEPPO SUHONEN

Rintamaveteraanien Oulun Piiri ry päätti lopettaa toimintansa 27.11.2023 pidetyssä kokouksessa. Päivämäärä oli valittu keväällä kunniapuheenjohtajan **Onni Toljamo** 100-vuotissyntymäpäiväksi. Valitettavasti kunniapuheenjohtaja Onni Toljamo sai kutsun viimeiseen iltahuutoon ja nukkui pois 19.8.2023. Näin hän ei saanut juhlia 100-vuotispäiväänsä. Kokouspäivä ja päätöstilaisuus kuitenkin järjestettiin aiemmin sovittuna päivänä ja lisäksi illalla järjestettiin Oulun tuomiokirkossa Onni Toljamon muistokonsertti.

Piirin päättävä kokous järjestettiin 27.11.2023 klo 10 Aleksinkulmassa. Paikalla oli lähes 30 jäsentä ja kannattajajäsentä. Kokous päätti yksimielisesti lopettaa yhdistyksen toiminnan aiemmin tehdyn suunnitelman mukaisesti. Toiminta jatkuu perinteiden vaalimisella pari vuotta aikaisemmin perustetun Tammenlehvän Pohjois-Pohjanmaan Perinneyhdistyksen puit-

■ Seppelepartio laskemassa havuseppelettä sankarimuistomerkillä

teissa. Päätöskokouksessa oli läsnä myös Rintamaveteraaniliiton toiminnanjohtaja **Heikki Karhu**.

■ Rintamaveteraaniliiton kunniaaristin saajat ryhmäkuvassa.

Päätöstilaisuus järjestettiin samassa paikassa klo 12. Päätöstilaisuuteen oli saapunut lähes 50 jäsentä ja kutsuvierasta. Päätöstilaisuuden avaussanat lausui piirin puheenjohtaja kunnallisneuvos **Kari Ahokas**. Seuraavana suoritettiin huomionsoitusten jakaminen. Rintamaveteraaniliitto ja Oulun piiri jakoivat viisi Rintamaveteraaniliiton kunniaaristia. Yksi kunniaaristin saajista oli kenttäpiispa **Pekka Asikainen**.

Kenttäpiispa Pekka Asikainen lähetti seppelepartion sankarihautoille. Seppelepartiossa olivat Pohjois-Pohjanmaan Senioriupseerit PPSU:n jäsenet **Juhani Niva** ja **Markku Holopainen**. Rintamaveteraaniliiton toiminnanjohtaja Heikki Karhu kertoi Onni Toljamon roolista Rintamaveteraaniliitossa. Tervehdyksensä esittivät Sotainvalidien Veljesliiton Pohjois-Pohjanmaan piirin puheenjohtaja **Pentti Jouppila** ja Pohjois-Pohjanmaan Sotaveteraanipiirin puheenjohtaja **Reijo Sallinen**. **Tuomo Horsma** esitteli historiikin lisäosan. **Anton Häkkinen** esitti *Veteraanin iltahuudon*. Aluksi hän kertoi oman tarinansa kiinnostuksestaan veteraanin ja perinnetyöhön ja miten hän on sitä toteuttanut musiikin avulla. Päätössanat lausui Oulun Sotaveteraanit ry:n puheenjohtaja, rovasti **Hannu Ojalehto**.

Onni Toljamon 100-vuotispäivän päätti Oulun tuomiokirkossa järjestetty muistokonsertti. Konsertti toteutettiin keväällä Onni Toljamon tekemän suunnitelman mukaisesti. Tilaisuudessa lauloi Pohjois-Suomen Reserviläiskuoro kapellimestari **Olli Heikkilän** johdolla. Tuomiorovasti **Satu Saari**nen kertoi tilaisuuden suunnittelusta, johon Onni Toljamo oli osallistunut. Tilaisuuden puhujina olivat maaherra **Eino Siuruainen** ja piispat **Jukka Keskitalo** ja **Samuel Salmi**. Konserttiin oli saapunut lähes 500 kunnioitetun veteraanin Onni Toljamon ystävää ja tietysti hänen läheisensä.

■ Pohjois-Pohjanmaan Senioriupseerit PPSU:n vuorolla kunniaavartiossa olivat vasemmalta Juhani Niva, Jouko Lehtoranta, Seppo Suhonen ja Juha Mikkonen.

Jouluaaton kunniaavartiot sankarimuistomerkillä 2023

Oulussa järjestivät Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun aluetoimisto yhteistoiminnassa veteraanin, maanpuolustus- ja reserviläisjärjestöjen kanssa perinteisen kunniaavartion sankarihautausmaan muistomerkillä. Kunniaavartiovuorot alkoivat klo 16 ja päättyivät klo 20.40. Vuoron pituus oli 20 minuuttia, ja vuoroja oli yhteensä 14. Kunniaavartiossa olivat seuraavat tahot: Aluetoimisto ja EVP- sotilaat, Sotilaskotisisaret, EVP-sotilaat, Sotaveteraanit, Pohjois-Pohjanmaan maakuntakomppania (2 vuoroa), Oulun seudun rauhanturvaajat, Pohjanlahden Laivastokillan Oulun osasto, Pohjois-Suomen Kiltapiiri, Oulun reserviläiset (2 vuoroa), Oulun reserviupseerikerho ja Pohjois-Pohjanmaan Senioriupseerit PPSU. Veteraanien, rauhanturvaajien ja reserviläisten varustuksena on lumipuku, turkislakki, var-

■ TEKSTI JA KUVAT: SEPPO SUHONEN

sikengät, mustat nahkasormikkaat, vyö ja pistoolikotelo. Varusteet saatiin MPK:n tilaamina Logistiikkarykmentin Oulun varastolta.

Pohjois-Suomen kiltapiirin vuorossa oli Pohjan Pioneerikilta ry. Kunniaavartiossa olivat **Jarmo Juutinen**, **Ilmari Kyllönen**, **Ilpo Puro** ja **Mika Kärki**. Pohjois-Pohjanmaan Senioriupseereitten PPSU vuorolla kunniaavartiossa olivat **Juhani Niva**, **Seppo Suhonen**, **Jouko Lehtoranta** ja **Juha Mikkonen**.

Jouluaaton säätila oli hyvä, oli pieni pakkaneen ja tuuli varsin vähäinen. Kunniaavartiovuoro kului varsin nopeasti. Paikalla kävi runsaasti oululaista yleisöä, jotkut toivat oman kynttilänsä muistomerkillä. Kaikkien kunniaavartiossa olleiden yhteinen mielipide oli, että oli suuri ilo ja kunniat osallistua tähän mieliinpainuvaan kunniatehtävään. Kiitokset kaikille kunniaavartiossa olleille!

Oulussa järjestettiin syksyllä kaksi Natoa käsittelevää seminaaria

■ Seminaarin avasi MPKL ry:n liittohallituksen 2. varapuheenjohtaja ja Pohjois-Suomen Kiltapiiri ry:n puheenjohtaja Juha Mikkonen.

MPKL ry:n alueellinen turvallisuusseminaari

Maanpuolustuskiltojen liitto ry täytti keväällä 60 vuotta, ja juhluvuoden kunniaksi liitto järjesti eri puolilla Suomea turvallisuusseminaareja. Oulussa seminaarin otsikkona oli ”Pohjois-Suomi ja Nato”. Seminaari järjestettiin 16.11.2023 Oulun yliopiston Saalastin Salissa. Seminaarin toteuttajana oli MPKL:n paikallinen toimija Pohjois-Suomen Kiltapiiri ry ja yhteistyökumppaneina olivat Maanpuolustuskoulutusyhdistys MPK Pohjois-Suomen maanpuolustuspiiri ja Oulun kadetti-piiri. Seminaari kokosi 170 eri maanpuolustusjärjestöjen jäsentä eri puolilta Pohjois-Pohjanmaata.

Seminaarin avasi MPKL ry:n liittohallituksen 2. varapuheenjohtaja ja Pohjois-Suomen Kiltapiiri ry:n puheenjohtaja **Juha Mikkonen**. Seminaarin luennoitsijat olivat oman toimialueensa asiantuntijoita ja käsitelivät omissa alustuksissaan Naton merkitystä. Puolustusministeriön puolustuspoliittisen osaston kansallisen puolustuksen yksikön johtaja, prikaatikenraali **Sami Nurmi** tarkasteli seminaarin aihetta puolustusministeriön näkökulmasta. Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen toiminnanjohtaja **Antti Lehtisalo** tutkaili aihetta vapaaehtoisen maanpuolustuksen näkökulmasta ja pohti mitä vaikutuksia sillä on tulevaisuuden näkyisiin. Kainuun prikaatin komentaja, prikaatikenraali **Ari Laaksonen** kertoi aiheesta KAIPR:n ja Pohjois-Suomen puolustuksen näkökulmasta. Pohjois-Suomen aluehallintoviraston johtaja **Petteri Koskinen** käsitteli Natoa alueellisen varautumisen ja siihen liittyvän huoltovarmuuden kannalta. Lopuksi oli paneelikeskustelu, jolloin seminaariyleisö sai esittää kysymyksiä asiantuntijapanelisteille.

Seminaarin juontajana ja paneelikeskustelun moderaattorina toimi **Sampo Puoskari**. Tilaisuuden alkusi seminaariyleisölle tarjottiin kahvit makean suklaaleivoksen kera. Seminaari kokosi hyvin osallistujia eri järjestöistä, ja se osoittaa hyvän järjestöjen välisen yhteistyön olevan käytäntönä Pohjois-Pohjanmaan ja Oulun alueella. MPK:n merkitys koulutusten toteut-

■ Seminaarin alustajat yhteiskuvassa, vasemmalta killan puheenjohtaja Hannu Koivula, Kari Pelkonen, Antti Hartikainen, Marko Palokangas ja Kari Broström.

tajana on merkittävä yhdistävä tekijä järjestöjen välisessä yhteistyössä. Esitän kiitokset seminaarin toteuttajille ja ammattitaitoisille alustajille, saimme todella hyvän tietoisuuden aiheeseen.

Pohjan Jääkärikilta ry:n turvallisuusseminaari

Toinen seminaari järjestettiin 18.11.2023 Pohjankartanon auditoriossa. Seminaarin aiheena oli ”Sotataidot sekä kokonaisturvallisuus EU:ssa ja Naton merkitys”. Tilaisuuden järjestäjänä oli Pohjan Jääkärikilta ry puheenjohtajansa **Hannu Koivulan** johdolla. Seminaari oli osa killan 60-vuotisjuhlallisuuksia. Seminaarin alustajat oli koonnut killan jäsen **Kimmo Rajala**. Seminaariin osallistui lähes 50 killan jäsentä eri puolilta Suomea.

Seminaarin avasi killan puheenjohtaja **Hannu Koivula**. MPKK:n sotilasprofessori, everstiluutnantti **Marko Palokangas** oli ensimmäinen alustaja, ja hänen aiheensa oli ”Nykyaikaisen sotataidon kehitystrendi – tarkastelussa Venäjän hyökkäyssota Ukrainassa ja sodan vaikutukset Suomen puolustusperiaatteeseen”. Seuraavana olisi ollut puolustusministeriön turvallisuuskomitean pääsihteeri **Petteri Korvala**, mutta hän oli jäänyt pois sairastumisen vuoksi. Hän olisi puhunut aiheesta ”Suomalaisen yhteiskunnan kokonaisturvallisuus – kansalaisen keskeinen rooli”. Toinen alustaja oli Rajavartiolaitoksen eversti evp., EU:n Ukrainan neuvonanto-operaation päällikkö (2019–2023) **Antti Hakkarainen**, joka puhui EU:n Ukrainan neuvonanto- ja siviilikriisinhallinta-operaation kokemuksista. Kolmantena puhujana oli Euroopan komissiosta

everstiluutnantti evp. **Kari Pelkonen**, jonka alustus koski aihetta ”Euroopan unioni ja Nato – resilienssin vahvistaminen”. Neljäs alustaja oli poissaolleen tilalla killan pitkäaikainen sihteeri, Oulun kaupungin riskienhallintapäällikkö **Kari Broström**. Hänen aiheensa oli ”Varautuminen ja jatkuvuudenhallinta Oulussa”. Alustusten jälkeen oli paneelikeskustelu, jossa moderaattorina toimi **Kimmo Rajala**.

Esitän kiitokset Pohjan Jääkärikillalle sekä ammattitaitoisille alustajille kiinnostavasta ja antoisasta seminaarista. Harmi vaan, että seminaariin oli saapunut vain pieni joukko killan jäseniä. Tällaisen kiinnostavan seminaarin markkinointia tulisi jakaa kaikille maanpuolustusjärjestöille. Osittain myös samalla viikolla järjestetty toinen Nato-seminaari ilmeisesti myös vähensi osanottohalukkuutta.

■ Puolustusvoimien varusmiessoittokunta Parolasta vastasi juhlan musiikista. (SS)

■ PAL:n puheenjohtaja Iikka Ellilä avaa Hakku-lehden 100-vuotisjuhlan. (AP)

■ Prikaatikenraali Vesa Valtonen on esittämässä juhlaesitelmää Hakku-lehden 100-vuotisjuhlassa. (AP)

Lehden ensimmäinen päätoimittaja oli alikersantti Toivo Attila, joka tuskin uskoi, että hänen aloittamaansa lehteä juhlitaan juhlallisesti sata vuotta myöhemmin.

Hakku-lehti juhli 100-vuotistaivaltaan

Maamme vanhin yhtäjaksoisesti ilmestynyt aselajilehti Hakku juhli 2.12.2023 pienimuotoisesti 100-vuotistaivaltaan Museo Militarian tiloissa Hämeenlinnassa.

■ TEKSTI: SEPPÖ SUHONEN
KUVAT: SEPPÖ SUHONEN (SS)
JA ARI PAKARINEN (AP)

Paikalle oli saapunut pieni joukko, lähes 70 henkilöä, Hakun ystäviä ja entisiä tekijöitä. Mukana oli varusmiessoittokunta 20 hengen kokoonpanolla Parolasta.

Satavuotisjuhlan juonsi Hakku-lehden päätoimittaja **Timo Iltanen**. Pioneeriaselajin Liitto ry:n (PAL ry) puheenjohtaja **Iikka Ellilä** avasi tilaisuuden. Hän viittasi avauksessaan lehden pitkään historiaan, joka alkoi 2.12.1923 Korialta tasan 100 vuotta sitten. Lehden ensimmäinen numero luettiin Korian Sotilaskodissa kirjallisuusviikon tilaisuudessa. Lehden ensimmäinen päätoimittaja oli alikersantti **Toivo Attila**, joka tuskin uskoi, että hänen aloittamaansa lehteä

juhlitaan juhlallisesti sata vuotta myöhemmin. Vuonna 1927 lehden motoksi muotoutui: ”Iske Hakku – Isänmaan puolesta”. Ytimekäs motto on säilynyt läpi Hakun historian, aina tähän päivään saakka. Vuonna 1980 Hakku siirtyi Pioneerikillalta Pioneeriaselajin Liitto ry:n äänenkannattajaksi, mikä vahvisti entisestään lehden asemaa koko Suomen pioneerien omana lehtenä.

Hakku-lehden julkaiseminen ei olisi ollut mahdollista ilman Puolustusvoimien, reserviläisten, varusmiesten ja lukuisten kiltalaisten tukea. Jokaisen lehden julkaisu on vaatinut paljon työtä ja vaivaa, mutta sen ansiosta lehteä on voitu julkaista jo sata vuotta, ja sisältö on pysynyt äärimmäisen laaduk-

kaana. Tästä esitän suuren kiitoksen kaikille lehden julkaisemiseen osallistuneille!

Tänään on myös toinen juhlimisen paikka. Pioneeriaselajin liitto päätti syyskokouksessaan 2019 aloittaa projektin, jonka tarkoituksena oli tuottaa jatko-osa pioneeriaselajin historiasta kertoville kirjoille. Projektin on nyt saapumassa kohti maaliaan, ja kirjan julkaisu tapahtuu tänä päivänä.

Projektin on ollut laaja ja vaativa, mutta lopputulos on upea kattaus pioneeriaselajin tapahtumia viimeisen 30 vuoden aikana. Tahdon kiittää koko projektiryhmää, mutta erityiset kiitokset ansaitsevat kirjan kirjoittaja **Mikko Elo** ja projektiryhmän puheenjohtaja, museoneuvos **Jaakko Martikainen**.

Juhltilaisuuden ensimmäiseksi musiikkiesitykseksi kuulumme varusmiessoittokunnan esittämänä *Jääkä-*

rimarssin. Soittokunnan kapellimestareina toimivat **Sauli Saarinen** ja oppilaskapellimestarit.

Puolustusvoimien ja aselajin tervehdyksen esitti pioneeritarkastaja eversti **Riku Mikkonen**. Juhlaesitelmöitsijänä toimi prikaatikenraali, sotatieteiden tohtori **Vesa Valtonen**. Hänen juhlaesitelmänsä otsikkona oli ”Hakku-lehti, 100 vuotta pioneerien äänitorvena, Korian pioneerin (1/89) poimintoja Hakun historialliselta taipaleelta”. Hän esitteli lehteä kokoomallaan upealla kuvasarjalla, joka oli poimittu lehden 100-vuotistaipaleelta. Kuvasarjaan oli poimittu erilaisia lehden julkaisemia aihealueita kuvastamaan lehden sanomaa aselajin reserviläisille. Kuvasarja löytyy kokonaisuudessaan Pioneeriaselajin Liitto ry:n kotisivuilta www.pioneeriaselajinliitto.fi kohdasta Hakku/Historia. ”Hakku 100 vuotta Juhlaesitelmä”.

Samasta kohdasta löytyy myös Hakku 100 vuotta seminaarissa 14.10.2023 **Seppo Suhosen** ”Hakku-lehden historia”, otsikolla ”Hakku 100 vuotta. Katsaus vuosien varrelta”, johon Vesa Valtonen viittasi omassa esityksessään.

Juhlaesitelmän jälkeen kuulumme varusmiessoittokunnan esittämänä musiikkiesityksenä *Kahdeksan tuuman kanuuna* -kappaleen.

Majuri **Joni Pirinen** esitti kaksi kirjoittamaansa runoa pioneeriaselajin Mannerheim-ristin ritareista. Runoissa esiintyivät **Reino Lukkari**, ritari nro 67 *Suomi sydämessä* ja **Paavo Koli**, ritari nro 81 *Pioneerit*. Runot julkaistaan Hakku-lehdessä.

Juhltilaisuudessa julkaistiin *Pioneeriaselajin historia 1993–2023*. Tilaisuudessa oli nähtävänä historiatoimiston näköispainos. Sitä ja teoksen sisältöä esittelivät Pioneeriaselajin

■ Yllä: Juhlaan ovat saapumassa entiset pioneiritarkastajat, eversti Jouko Rauhala ja eversti Arto Mikkonen sekä museoneuvos Jaakko Martikainen. (SS)

Liitto ry:n perinnetoiminnanjohtaja ja historiateoksen projektiryhmän puheenjohtaja, museoneuvos Jaakko Martikainen sekä historiateoksen käsikirjoittaja majuri evp Mikko Elo. Historiateos tulee painamisen jälkeen jakeluun alkuvuodesta 2024.

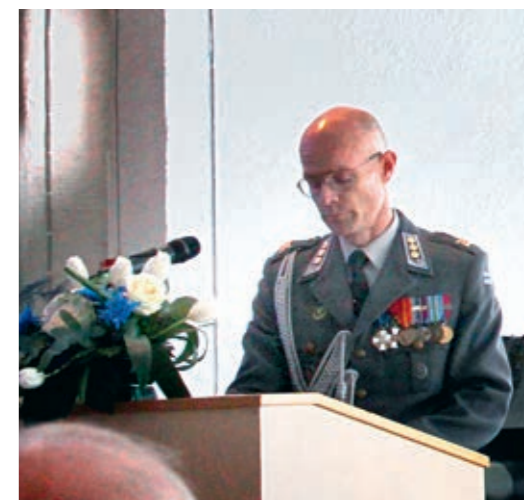
Juhlatilaisuudessa palkittiin ansiokkaita henkilöitä, joista Pioneiritarkastajan myöntämät pioneeriansiomitalit annettiin seuraaville: *Hakku*-lehden pitkäaikainen taittaja, yrittäjä **Taina Kemppainen**, PAL ry:n koulutuspäällikkö ja Pohjan Pioneerikilta ry:n puheenjohtaja **Janne Kalinainen**, PAL ry:n hallituksen jäsen ja

■ Hakun päätoimittaja Timo Iltanen ja Pioneeriaselajin Liitto ry:n puheenjohtaja Iikka Ellilä ovat vastaanottamassa juhlavieraita, vasta valittu liiton kunniapuheenjohtaja Aimo Hattula saapumassa juhlaan. (SS)

■ Pioneeriansiomitalin saajat ryhmäkuvassa, vasemmalta Kari Vilamo, Risto Mäkelä, Esko Hasila ja Pertti Koivuaho. (SS)

■ Pioneiritarkastaja, eversti Riku Mikkonen toi juhlaan Puolustusvoimien tervehdyksen. (SS)

■ Juhlayleisöä. (SS)

■ Majuri Joni Pirinen on esittämässä kirjoittamiinsa runoja Pioneeriaselajin Mannerheim-ristin ritareista. (SS)

Pirkka-Hämeen Pioneerikilta ry:n puheenjohtaja **Pertti Koivuaho**, Suomen Tykistö- Pioneeri- ja Viestimuseoyhdistys ry:n (STPVMY:n) kunniapuheenjohtaja, eversti evp **Esko Hasila**, STPVMY:n perustajajäsen, filosofian maisteri **Kari Vilamo**, STPVMY:n perustajajäsen, everstiluutnantti evp. **Risto Mäkelä**. PAL ry:n pöytästandardi nro 167 luovutettiin aikaisemmin pioneiritarkastajana toimineelle eversti **Matti Lampiselle**. Janne Kalinainen oli estynyt osallistumasta tilaisuuteen, ja ansiomitali luovutettiin hänelle Oulussa 9.12.2023 MPK:n Pohjois-Suomen maanpuolustuspiirin 30-vuotisjuhlassa. Samoin Taina Kemppainen oli estynyt, ja ansiomitali luovutetaan hänelle myöhemmin.

Tilaisuudessa jaettiin 14 Hakun ansiomerkkiä, nro 80 **Heikki Bäckström**, nro 81 Seppo Suhonen, nro 82 Museo Militaria, nro 83 **Juhani Kääriäinen**, nro 84 **Jukka Sonninen**, nro 85 Vesa Valtonen, nro 86 Matti Lampinen, nro 87 **Juha Helle**, nro 88 **Jukka Aihntia**, nro 89 **Riku Mikkonen**, nro 90 **Mikko Illi**, nro 91 **Markku Rapo**, nro 92 Jaakko Martikainen ja nro 93 Iikka Ellilä. *Hakku*-lehti onnittelee kaikkia palkittuja!

Puolustusvoimien varusmiehitoikunta jatkoi musiikkiesityksiään. Meille kaikille tuttu *Pioneerien taistelulaulu* laulettiin yhteislauluna, ja juhlan päätteeksi kuultiin pioneeriaselajin kunniamarssi *Koljonvirran Marssi* seisten.

Juhlan lopuksi juotiin juhlakahvit, ja kahvin lomassa sana oli vapaa. *Hakku*-lehteä onnittelevat muun muassa Suomen Tykistö-, Pioneeri- ja Viestimuseoyhdistys ry, Museo Militaria, Vapaussodan Perinneliitto ry, Viestikiltojen Liitto ry ja Maanpuolustuskoulutusyhdistys MPK.

Juhlavierailta oli tilaisuus tutustua Museo Militariassa avattuun ”*Hakku*-lehti 100 vuotta” näyttelyyn. Juhlavieraat saivat myös samalla tutustua Museo Militariaan museonjohtaja **Samuel Fabrinin** asiantuntevan opastuksen myötä.

Hakku-lehti kiittää kaikkia lehteä juhlapäivänä muistaneita ja 100-vuotisjuhlaan osallistuneita.

Aimo Hattula valittiin Pioneeriaselajin Liitto ry:n kunniapuheenjohtajaksi

Pioneeriaselajin Liitto ry:n syyskokous pidettiin 2.12.2023 Hämeenlinnassa.

■ TEKSTI JA KUVAT: SEPPO SUHONEN

Syyskokouksen ajankohta oli poikkeuksellisesti joulukuussa poiketen liiton säännöistä, joissa syyskokouksen ajankohta on loka- tai marraskuu. Syyskokouksessa 2022 päätettiin, että vuoden 2023 syyskokous järjestetään poikkeuksellisesti 2.12.2023 *Hakku*-lehden 100-vuotisjuhlan yhteydessä. Liiton syyskokoukseen osallistui seitsemän jäsenkilttaa ja niiden edustajina 17 äänivaltaista henkilöä. Kokous pidettiin perinteisesti Hämeenlinnassa Museo Militarian tiloissa. Pioneeriaselajin Liitto ry:n

puheenjohtaja **Iikka Ellilä** avasi kokouksen.

Kokous käynnistyi normaalein kokousrutiinein. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin **Jaakko Martikainen** ja sihteeriksi PAL:n pääsihteeriksi **Peter Elo**.

Syyskokouksessa käsiteltiin johdotokunnan laatima toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2024. Liiton puheenjohtaja Iikka Ellilä esitteli hallituksen laatiman toimintasuunnitelman tiivistelmän sekä *Hakku*-, talous- ja koulutusosion. Toimintasuunnitelma 2024 oli jaettu jäsenille etukäteen. Lisäksi hallitus oli pitänyt erillisen sähköpostikokouksen, jossa esiteltiin ja hyväksyttiin toimintasuunnitelma sekä talousarvio vuodelle 2024 esitettäväksi syyskokouksessa.

Hyväksyttiin esitetty toimintasuunnitelma vuodelle 2024 kokouksen tekemin muutoksin.

Jäsenmaksut vuodelle 2024 hyväksyttiin seuraavasti: PAL ry 5 €/henkilöjäsen, *Hakku* 20 € ja MPKL:n jäsenmaksu 10 € per henkilöjäsen, yhteensä 35 €. Tähän kyllä lisäävät oman jäsenmaksunsa. Jäsenmaksulaskut tulevat maksuun helmikuussa 2024, ja ne lähetetään suoraan jäsenille MPKL:n jäsenrekisterin kautta. Liiton puheenjohtaja totesi, että vuoden 2024 talouden merkittävin haaste on historiakirjan kulujen kattaminen. *Hakun* päätoimittaja totesi, että ns. alokashakkujen myynti on tullut tiensä päätteeseen ja siihen ei ole paluuta lisätulojen saamiseksi. **Seppo Suhonen** esitti, että kilttojen tulisi olla aktiivisia kiltainfojen järjestämisessä pioneerijoukko-osastoissa ja -yksiköissä, jolloin esiteltäisiin myös pioneerien omaa lehteä. Näin varusmiehet saisivat infoa ja kosketusta aselajin leh-

■ Syyskokouksen osanottajia jäsenkilloista

■ Syyskokouksen puheenjohtaja Jaakko Martikainen vasemmalla ja liiton puheenjohtaja Iikka Ellilä

teen. Puheenjohtaja esitteli vuoden 2024 talousarvion, ja siitä käydyin keskustelun jälkeen se hyväksyttiin.

Kokous valitsi yksimielisesti Iikka Ellilän jatkamaan liiton puheenjohtajana ja vahvisti erovuoroisten hallituksen jäsenten tilalle kilttojen nimeämät edustajat: Keski-Suomen Pioneerikilta ry **Markku Rapo** ja varalle **Iikka Kaijanmäki**, Korian Pioneerikilta ry **Ilkka Jaakkola** ja varalle **Esa Simpanen**, Pioneeriupeeri yhdistys ry **Iikka Haapamäki** ja varalle **Jukka Pöllä**, Pohjois-Karjalan Pioneerikilta ry **Aimo Hattula** ja varalle **Pekka Martikainen**, Pääkaupunkiseudun Pioneerikilta ry **Timo Lukkarinen** ja varalle **Sami Maavuori**, Satakunnan Pioneerikilta ry **Antti Riepponen** ja varalle **Matthi Vihottula**.

Liiton puheenjohtaja kertoi, että yhdistyksen hallitus esittää **Aimo Hattulaa** Pioneeriaselajin Liitto ry:n kunniapuheenjohtajaksi. Perusteluina oli mm. pitkäaikainen toiminta

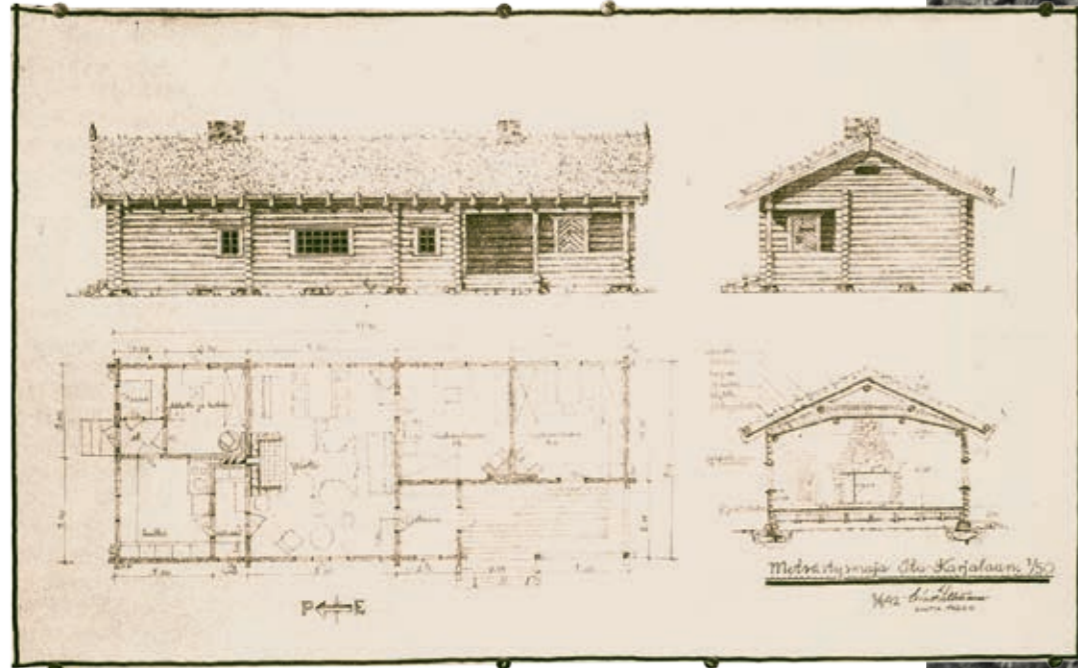
liiton puheenjohtajana sekä poikkeuksellisen ansiokas toiminta liiton hyväksi. Kokous valitsi yksimielisesti Aimo Hattulan liiton kunniapuheenjohtajaksi. Uusi liiton kunniapuheenjohtaja Aimo Hattula kiitti kokousta ja liiton jäsenkilloja nimityksestä. *Hakku*-lehti onnittelee liiton uutta kunniapuheenjohtajaa!

Kokous valitsi liiton toiminnan tarkastajaksi **Jouko Karhusen** ja hänen varamieheksi **Heikki Bäckströmin**.

Puheenjohtaja päätti kokouksen ja kiitti osanottajia hyvin sujuneesta kokouksesta. Samoin hän kiitti hallitusta kokousasioiden hyvästä valmistelusta.

■ Vasta valittu liiton kunniapuheenjohtaja Aimo Hattula kiittää kokousta ja jäsenkilloja.

Marskin Maja Lopella on säilyttänyt vetovoimansa

Suomen marsalkka Carl Gustaf Emil Mannerheimin 75-vuotissyntymäpäivälahjaksi vuonna 1942 saama Metsästysmaja on historiallinen vierailukohde Lopella.

Sen suosio on säilynyt vahvana. Majassa riittää tutkittavaa, ja sotahistorian harrastajat tekivät elokuvan Marskin majan rakentamisvaiheista.

■ TEKSTI: ARI PAKARINEN, MAJURI EVP, FM

Metsästysmajan rakennushankkeen takana oli jääkärikenraalimajuri **Erkki Raappana**, joka tunsu marsalkka **Mannerheimin** kiinnostuksen kalastukseen ja metsästykseseen. Jatkosodan 14. divisioonan sotilaiden rakentama syntymäpäivälahja luovutettiin lahjakirjalla Mannerheimille Mikkelissä 5. kesäkuuta 1942. Sotilaiden rakentama lahja oli ylipäällikölle erityisen mieluisin.

Majan suunnitteli Raappanan joukoissa palvelut kajaanilainen arkkitehti, luutnantti **Eino Pitkänen**, joka suunnitteli myös majan sisustuksen, tekstiilejä

lukuun ottamatta. Majan rakennuspaikaksi valikoitui Lieksajärven länsiranta Repolan kylässä.

Pitkänen teki piirustukset maaliskuussa 1942, ja maja valmistui ripeästi toukokuussa. Rakentamisessa käytettiin kelohonkaa ja noudatettiin karjalaista rakennusperinnettä. Metsästysmajaan rakennettiin tilava pirtti takkoineen, marsalkan makuuhuone, adjutanttien huone, keittiö, emännän ja lähetin tilat sekä avokuisti. Lisäksi rakennettiin erillinen sauna takkahuoneineen. Lotat suunnittelivat ja valmistelivat tekstiilit, ja majalle saatiin esinelahjoina lukuisia rintamamiesten puhdetöitä.

■ Vas. Marskin majan piirustukset on laatinut arkkitehti, luutnantti Eino Pitkänen.

■ Marsalkka Mannerheim seurueineen Marskin majan saunan kuistilla. Oikealta: marsalkka Mannerheim, kenraalimajuri Erkki Raappana, lääkintämajuri Lauri Kalaja, everstiluutnantti Ragnar Grönvall, luutnantti Mikko Rossi, kornetti Erik Bläfeld ja majuri Eino Lassila.

Uudeksi paikaksi oli vaihtoehtoja

Mannerheim ehti käymään ensimmäisen ja samalla viimeisen kerran metsästysmajalla sen alkuperäisessä sijaintipaikassa vasta syyskuussa 1942. Erityisesti hiekkapohjaisen lahdenpoukaman rannassa sijainnut saunarakennus oli Mannerheimin mieleen. Uuteen käyntiin Karjalassa ei sodan aikana enää tullut mahdollisuutta. Päätös majan siirtämisestä tehtiin jatkosodan loppuvaiheessa heinä-elokuussa 1944. Maja purettiin ja siirrettiin osina varastoon Pielisjärvelle Lieksaan.

Keskusteluissa uudeksi paikaksi oli esillä useita vaihtoehtoja, kuten saari Koitereessa, ranta-alue Keurusselällä sekä Lopelta Lepäniemen kartanon alueelta löytynyt Punelian rantatontti. Viimeksi mainittu oli paras, ja kaupat tehtiin huhtikuussa 1945 **Saara ja Paavo Kassarin** kanssa. Lopiilaisilla kävi tuuri, kun saivat majan Lopelle.

Marsalkka Mannerheimille luovutettiin uudelleen pystytetyn majan avaimet 21. kesäkuuta 1945, kun hän saapui ensimmäisen kerran majalleen Lopen Punelajärven rantaan. Rakennustöitä Lopella tukivat tavaroimituksin Paloheimo Oy, Sorrin puusepäntehtas Lopen Topenolta ja Riihimäen Teräs.

Marsalkka kävi majalla useita kertoja sen valmistuttua Lopelle. Viimeinen käynti oli keväällä 1948. Silloin Mannerheim oli

VALOKUVA MIO JANIKSEN KOKELMA, MUSEOVIRASTO

■ Majan rakentajat työn touhussa.

■ Marsalkka metsästysmajallaan syyskuussa 1942.

■ Alla aukeaman maisemakuva alueesta, jolla maja alun perin sijaitti. Repola, Keihäsniemi.

SA-KUVA

■ Marskin maja Lopen Punelian rannalla nykyasussa, joka hieman poikkeaa alkuperäisestä muun muassa kattorakenteiden osalta.

jo luovuttanut majan omistuksen Suomen Yleiselle Metsästäjäliitolle. Omistus siirtyi eri upseerijärjestöjen perustamalle Suomen Marsalkka Mannerheimin Metsästysmaja ry:lle vuonna 1958.

Kunnostustyön jälkeen metsästysmaja avattiin yleisölle vuonna 1959, ja kesäisin majalla järjestetään edelleen ohjattuja museokierroksia, joilla voi tutustua suomalaisen suurmiehen elämään aivan uudesta näkökulmasta. Marskin maja on ollut perheiden suosima vierailukohde. Veteraanisukupolvi on tuonut lapsiaan ja lapsenlapsiaan tutustumaan ylipäällikkönsä ja suomalaisen valtiomiehen metsästysmajaan vuosi toisensa jälkeen.

Majassa riittää uutta tutkittavaa

Marskin majan rakentamisesta ja siirrosta Lopelle kertova elokuva sai ensi-iltansa talvisodan päättymisen muistopäivänä

SA-KUVA

■ Majan rakentajat 14. divisioonasta touko-kesäkuun 1942 taitteessa Lieksajärvellä. Räystään juurakot symboloivat Pieningän erämaan villipeuran sarvipiikkejä.

SA-KUVA

■ Sotakamreeri Rauno Suhonen esitti ensi-illassa marskia. Metsästysmajayhdistyksen puheenjohtaja, kenraaliluutnantti evp Ilkka Korkiamäki vasemmalla. Vasemmalla Mannerheim juuri saapuneena metsästysmajalleen syyskuussa 1942.

Elokuvassa esitettiin uutta ja ennennäkemätöntä materiaalia rakennustöistä, yksityiskohdista, majan siirtämisestä ja majan käytöstä Lopella.

13.3.2024 Museo Militariassa Hämeenlinnassa. Elokuvan käsikirjoituksesta ja filmaamisesta vastasivat lieksalaislähtöiset sotahistorian harastajat eli Ryhmä Pieninkä.

Hämeenlinnan Museo Militariassa ensiesityksen saanut elokuva kunnioitti Suomen marsalkka Mannerheimia ja Marskin majan rakentaneita veteraaneja. Perinnetoimikunnan puheenjohtaja **Heikki Toivonen** ja pohjoiskarjalainen Ryhmä Pieninkä esittivät idean elokuvan tekemisestä vuonna 2021.

Ryhmä Pieninkä koostuu pääosin rajamielistä, jotka harrastavat sotahistoriaa. Majan 80-vuotisjuhlavuosi tuli eteen kuitenkin liian nopeasti, eikä elokuva valmistunut vielä juhluvuonna 2022. Lyhyt esittelyfilmi kuitenkin saatiin tehtyä, ja hanke eteni kohti pitkää elokuvaa.

Uutta tietoa ja materiaalia

Elokuvassa kerrotaan tosiasioiden ja näyttelijöiden voimin majan historian vaiheet Repolasta aina Punelajärven rannalle Lopelle. Elokuvassa esitettiin uutta ja ennennäkemätöntä materiaalia rakennustöistä, yksityiskohdista, majan siirtämisestä ja majan käytöstä Lopella.

Rahoituksessa merkittävä rooli elokuvan valmistumisessa oli Maanpuolustuksen kannatusäätiöllä, joka tuki hanketta merkittävällä tavalla ja näin varmisti valtiomieshistorian siirtämisen jälkipolville. Suomen Marsalkka Mannerheimin Metsästysmaja ry:n puheenjohtaja kenraaliluutnantti evp **Ilkka Korkiamäki** kiitti ensi-iltatilaisuuden aluksi rahoittajia ja työryhmää onnistuneesta hankkeesta sekä Museo Militariaa Marskin majan esille tuomisesta.

Tilaisuudessa Ryhmä Pieningän aktiivit kertoivat elokuvan tekemisestä ja sotakamreeri, rakapteeni evp **Tauno Oksanen** esitteli paikalla olleita elokuvan näyttelijöitä ja tekijöitä. Oksanen kiitti elokuvaa tekemässä olleita vapaaehtoisia, jotka uhrasivat vapaa-aikaansa tälle his-

torialliselle hankkeelle. Hän korosti, että elokuva tehtiin kunnioituksesta ylipäälliköä ja hänen miestensä asevelisuhdetta kohtaan. Ensi-illassa oli mukana myös jääkärikenraalimajuri Erkki Raappanaa näytellyt kapteeni evp **Vilho Huuskonen**.

Kutsuvieraina olivat muun muassa marskina esiintynyt sotakamreeri **Rauno Suhonen**, Puolustusvoimain komentaja, kenraali **Timo Kivinen**, kenraalimajuri Raappanan lapsenlapsi **Tuulikki Bjurström** sekä rakennustöitä Repolassa ja Lopella johtaneen toisen rakennusmestari **Heikki Noposen** poika **Kari Noponen**.

”Olen päässyt tutustumaan majan rakennustöihin isäni muistiinpanojen avulla”, kertoi Noponen, joka on itsekin rakennusinsinööri.

Elokuvan alussa kerrattiin marsalkka Mannerheimin ja Raappanan henkilöhistoriaa, mutta elokuva on ennen kaikkea kunnianosoitus rakentamiseen osallistuille 60 miehelle, jotka oli koottu 14. divisioonan

komppanioista. Joukosta valikoituivat myös todelliset ammattimiehet, kuten kirvesmiehet, puusepät ja muurarit lottien panosta unohtamatta. Elokuva korostaa ylipäällikön kiitollisuutta majan rakentajille, sillä metsästysmaja oli ylipäällikölle erityisen mieluisin.

Seuraavana hankkeena on majan Lopen aikaisen historian kirjoittaminen. Työn alla on 300-sivuinen historiategiä, ja hanketta vetää **Matti Ahtiainen**, joka on toiminut niin majan isännöitsijänä kuin perinneyhdistyksen puheenjohtajana. Kovakantista kirjaa on näillä näkymin tarkoitus painaa 300 kappaletta.

Marskin maja -elokuva tulee katsottavaksi Marskin majan kotisivuille osoitteessa: <https://marskinmaja.net>.

Juttu on julkaistu alun perin Suomen Sotilaan numerossa 2/2024.

Marskin Maja

Arkkitehti: luutnantti Eino Pitkänen

Rakentaja: 14. divisioonan sotilaat

Pirtti ja kaksi makuuhuonetta

Lähetin ja kokin huone

Keittiö

Erillinen saunarakennus ja kalamaja

AMPUMAHARRASTUS ON JUURI NYT SUOSITTUA,

ja toiminnanjohtaja Veli-Matti Kesälahti kiertää seuraamassa kilpailuja aktiivisesti. Kuva Hälvälästä kesästä 2023.

Reservissäkin voi liikkua ja kehittää sotilastaitoja

Vuonna 1970 perustetun Reserviläisurheiluliiton (RESUL) tavoitteena oli kilpa- ja kuntourheilun tehostaminen, koulutustoiminnan käynnistäminen, maastourheilumuotojen tukeminen ja jäsenliittojen päällekkäistoimintojen poistaminen. Tavoite on tänäkin päivänä sama.

■ TEKSTI JA KUVAT: ARI PAKARINEN, MAJURI EVP, FM

RESUL:n toiminnanjohtaja Veli-Matti Kesälahti luonnehtii omaa varusmiespalvelusai-kaista liikuntaharrastustaan vaatimattomaksi. Sallasta ko-toisin oleva Kesälahti suoritti palveluksensa Lapin ilmatorjuntaryk-mentissä. Hän muistelee, että ilma-aserata tuli kyllä tutuksi, mutta ali-puseerikouluaihana Hyrylässä hän ei juurikaan harrastanut liikuntaa.

– Vasta Reserviupseerikoulussa Ham-inassa oli mahdollisuus lenkkeillä porukan kanssa.

Varusmiespalveluksen jälkeen hän on ollut aktiivisesti mukana reserviup-seeritoiminnassa ja liittotasolla Suo-men Reserviupseeriliiton hallituksen

jäsenenä ja varapuheenjohtajana.

– Liikunta ja urheilu on kuulunut kuvioon järjestötehtävissäkin. Olen ollut mukana Etelä-Karjalan reser-viupseeripiirin kentän toiminnassa mukana. Etenkin Imatran reserviup-seerikerho on ollut aktiivinen sotilas-taitoja ylläpitävien jotosten ja ampu-makilpailujen järjestäjänä, mikä on tietenkin tukenut omaa ampumahar-rastusta.

Liitto tarjoaa reserviläisliikuntaa

Varusmiespalveluksen jälkeisen reser-viläisliikunnan yksi keskeinen tehtävä on ylläpitää ja kehittää reserviläisten

maanpuolustustaitoja. Maanpuolustustaitoi-hin kuuluvat fyysinen kunto ja kenttätaidot. Kenttätaitoja ovat suunnistus-, ampuma-, kartanluku-, tulenjohto-, johtamis- ja vaellus-taidot. RESUL tarjoaa mahdollisuuden ylläpi-tää edellä mainittuja taitoja niille, jotka kokevat sotilaskunnan ylläpitämisen tärkeänä myös reservissä.

Toiminta kentällä perustuu vapaaehtoisuu-teen niin yhdistys- kuin piiritasolla.

– Toiminta vaatii tekijöitä. Kokeneita koulut-tajia ja ammunnanjohtajia ei kannata kuormit-taa liiaksi, vaan mukaan tarvitaan myös uusia ja nuoria tekijöitä. RESUL kouluttaa omat osaa-jansa. Niille, jotka lähtevät armeijan jälkeen opiskelemaan, suosittelen tutustumista ja ha-keutumista oman opiskelupaikkakunnan ker-hoihin, kannustaa Kesälahti.

RESUL on tehnyt yhteistoimintasopimuk-sen Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) kanssa.

– Se selkiyttää työnjakoa, kun järjestetään isoja tapahtu-mia, joihin on mahdollista saada Puolustusvoimien tukea.

Jäsenmäärät kasvussa jäsenliitoissa

RESUL:n jäseninä ovat Maanpuolustuskiltojen liitto ry (MPKL), Reserviläisliitto ry (RES) ja Suomen Reserviupseeriliitto ry (RUL). Viimeisen kahden vuoden aikana näiden yh-distysten jäsenmäärät ovat olleet kasvussa, ja se heijastuu myös RESUL:n toimintaan. Ampumaharrastus on lisäänty-nyt, ja sen myötä kilpailutoiminnalla on myös kysyntää.

– Esimerkiksi jotoksista liikkuu väärä mielikuvia. Ne eivät ole pelkästään marssitapahtumia, vaan jotoksilla kehitetään sotilastaitoja esimerkiksi erilaisilla tehtävärasteilla. Toimin-taan mukaan lähteminen on nivelkohta, ja se voi tapahtua matalalla kynnyksellä esimerkiksi liikuntapäivässä tai ampu-mapäivässä. Aktiivinen ampumaharrastus mahdollistaa ja edesauttaa oman aseensa hankkimista, muistuttaa Kesälahti.

Rekisteröityjä SRA-ampujia on jo yli 12 000.

SRA-ammunta myötätuulessa

Kesälahden mukaan jäsenmäärän kasvu nä-kyy erityisesti sovellettujen reserviläisam-muntojen (SRA) osalta.

– Sovelletun reserviläisammunnan harras-tajamäärä on kasvanut valtavasti viime vuosi-en aikana, ja kasvu jatkuu samalla, kun kiin-nostus reserviläistoimintaan muutenkin on kova. Rekisteröityjä SRA-ampujia on jo yli 12 000, ja kurssit täyttyvät sitä mukaa, kun va-paaehtoistoimijamme niitä ehtivät järjestää. Tämä sekä käynnissä ja tulossa olevat kehittä-mishankkeet, kuten SRA-toiminnan kansain-välistyminen, on näkynyt myös lisääntyneenä resurssitarpeena toimistollamme, kertoo Ke-sälahti.

Kansainvälistyminen kannusti RESUL:n perustamaan kansainvälisen SRA-lajiliiton jä-senjärjestöjensä kanssa vuoden 2023 loppu-

puolella.

Vahvimmat reserviläiset voimailevat sotilasympäristössä

Etelä-Pohjanmaan reserviläispiiri on jo useamman vuoden ajan kesäisin järjestänyt sotilasteemaisen voimailutapahtuman Vahvin Reserviläinen -kilpailun. SM-kilpailuihin voi osallistua kuka tahansa, joka on Maanpuolustuskiltojen lii-ton, Reserviläisliiton tai Suomen Reserviupseeriliiton jäsen.

Jos reserviläisliikunta ja SRA-ammunta hyvässä joukossa kiinnostaa, niin tutustu tarjontaan osoitteessa: <https://resul.fi>.

Juttu on julkaistu alun perin Suomen Sotilaan numerossa 2/2024.

MPK:n uusi puheenjohtaja Juha Parkkonen on ollut yhdistyksen kentän toiminnassa mukana yli 30 vuotta. Vapaaehtoisen maanpuolustustyön kipinä syttyi hyvin nopeasti varusmiespalveluksen jälkeen 1980-luvun lopulla.

■ TEKSTI JA KUVA: ARI PAKARINEN, MAJURI EVP, FM

■ Valtioneuvosto on nimittänyt pitkän linjan maanpuolustaja Juha Parkkosen MPK:n puheenjohtajaksi.

JUHA PARKKONEN MPK:N PERÄSIMEEN

Missä kivijalka maanpuolustusharrastukselle rakennettiin?

– Olen kasvanut isänmaallisessa kodissa. Isoveljeni, isäni ja isoisäni ovat suorittaneet reserviupseerikurssin, ja isäni oli aktiivisesti mukana reserviupseerien toiminnassa. Molemmat isoisäni osallistuivat talvi- ja jatkosotiin. Toinen isoisäni oli ammatillisena sotilaslentäjä ja kaatui jatkosodassa. Molemmat isoäitini olivat lottia. Varusmiespalvelukseen hakeuduinkin lukion jälkeen vapaaehtoisena. Kipinä vapaaehtoiseen maanpuolustukseen on siten ollut olemassa jo lapsuudestani lähtien, luonnehtii Parkkonen.

Samanhenkiset ihmiset sekä mahdollisuus päästä ampumaan ja kehittämään muita sotilaan taitoja vetivät Parkkosen mukaan vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön.

– Ensimmäiselle MPK:n kurssille osallistuin keväällä 1993. Kyseessä oli ensimmäinen Varsinais-Suomessa järjestetty niin sanottu valmiuskurssi, johon liittyi myös sotilaallinen vaihe. Olin tosin jo ennen tätä ollut mukana epävirallisemmissa koulutustapahtumissa, jotka edelsivät MPK:n organisointia toimintaa. Mieleen niistä on jäänyt muun muassa Suomen Reserviupseeriliiton (RUL) Nuorten päivät Rovajärvellä vuonna 1991, kertoo Parkkonen maanpuolustusharrastuksen aloittamisesta.

Kokenut kentän toimija puheenjohtajaksi

Parkkonen on vuosien aikana useiden MPK:n jäsenjärjestöjen toiminnassa mukana ja tuntee monet keskeisimmistä toimijoista jo entuudestaan.

– Olen vuodenvaihteessa kuitenkin luopunut kaikista MPK:n jäsenjärjes-

töjen luottamustehtävistä. Koen, että MPK:n puheenjohtajana tehtävänäni on edustaa kaikkia jäsenjärjestöjä.

Parkkonen kuvailee, että MPK:n jäsenjärjestöjen toiminnassa on eroja esimerkiksi koulutuksen kohderyhmän, sisällön ja määrän suhteen. Vapaaehtoisen maanpuolustuksen merkitys eri jäsenjärjestöjen toiminnassa myös vaihtelee, ja jäsenjärjestöt ovat lisäksi hyvin erikokoisia.

– Jokaisella on kuitenkin oma tärkeä roolinsa osana MPK:n toimintaa. Tavoitteenani on päästä tutustumaan henkilökohtaisesti eri jäsenjärjestöjen koulutustapahtumiin laajentaakseni osaamistani tässä asiassa, lupaa Parkkonen.

Kysyttäessä vastaus oli selvä

Parkkonen kertoo pitkän MPK-kokemuksensa pohjalta aina arvostaneensa

puheenjohtajan tehtävää ja tehtävässä toimineita puheenjohtajia.

– Ilmoitin olevani käytettävissä, kun tiesin tehtävän avautuvan edeltäjäni **Mika Hannulan** toimikauden päätyttyä. Kerroin puolustusministerille olevani tehtävästä kiinnostunut, kun tapasin hänet viime syksynä, minkä jälkeen minulta pyydettiin ansioluettelo.

– Tiedän toki, että moni vapaaehtoisen maanpuolustuksen toimijoista on myös suosittelut minua. Valintaprosessista en itse osaa kertoa tarkemmin. Esitys valmisteltiin puolustusministeriössä ja määräys tehtiin valtioneuvoston yleisistunnossa joulukuussa, kertoo Parkkonen valintaprosessista.

Puheenjohtajan tehtäväkenttä kirkkaana mielessä

Parkkonen luonnehtii puheenjohtajan tärkeimmäksi tehtäväksi johtaa yhdistyksen hallituksen työskentelyä.

– Laissa on lueteltu hallituksen tehtävät, joista merkittävien on panna täytäntöön yhdistyksen kokouksen päätökset. Puheenjohtajana toimin yhdistyksen edustajana muun muassa puolustusministeriön suuntaan. Yhdistyksen operatiivisesta johtamisesta taas vastaa toiminnanjohtaja, toteaa Parkkonen johtamisen työnjaosta.

Selvitystyön kautta tavoitteita kohti

Vapaaehtoisen maanpuolustuksen kehittämiseen osallistuvat useat eri tahot. Nykytilanteen selvitystyö tehdään tänä vuonna ennen puolustuseläntöön valmistumista.

– Puolustusministeriö on asettanut poikkihallinnollisen työryhmän, jonka tehtävänä on valmistella esitys vapaaehtoisen maanpuolustuksen tavoitteista, kertoo Parkkonen.

Selvitystyön ensimmäisessä vaiheessa selvitetään virkamiesvalmisteluna vapaaehtoisen maanpuolustuksen muutos- ja uudistustarpeet Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen näkökulmista.

– Toisessa vaiheessa kutsutaan työhön mukaan keskeiset vapaaehtoisen maanpuolustuskentän järjestöt. Selvityksen tulokset otetaan mukaan valmisteilla olevaan valtioneuvoston puolustuseläntöön. Selvityksen perusteella valmistaudutaan tarvittaviin toimin-

Pidän tärkeänä, että tunnen henkilökohtaisesti ne olosuhteet, joissa MPK:n koulutusta toteutetaan.

■ Juha Parkkonen osallistuu mielellään erilaisiin marssitapahtumiin, ja ensi kesänä suuntana on jälleen Nijmegen Alankomaissa.

nallisiin sekä lainsäädännöllisiin uudistuksiin vuodesta 2025 alkaen. Tässä on vapaaehtoisen maanpuolustuskentän vaikuttamisen paikka, muistuttaa Parkkonen.

Oman osaaminen kehittäminen tärkeää

Parkkonen osallistui vuosina 2003–2004 Reserviupseerikoulussa järjestettyyn ensimmäiseen Aliupseerista upseeriksi reservissä -koulutuskokonaisuuteen.

– Työskentelin tuohon aikaan Pääesikunnassa ja olin myöhemmin mukana tarkistamassa kyseiseen koulutukseen esitettyjä reserviläisiä sekä valmistelussa Miehistöstä aliupseeriksi re-

servissä -koulutuskokonaisuuden toteutusta. Tänä vuonna MPK vastaa ensimmäistä kertaa kyseisen koulutuksen toteutuksesta.

– Mielestäni on edelleen tärkeää, että myös varusmiespalveluksen jälkeen reserviläisillä on mahdollisuus kouluttautua eteenpäin. Taustalla on kuitenkin oltava aina Puolustusvoimien tarve hyödyntää kyseisen reserviläisen osaamista tehokkaammin vaativammassa tehtävässä.

Pelkkä reserviläisen oma kiinnostus asiaan ei Parkkosen mukaan voi olla riittävä peruste koulutukseen valitsemiseen.

Parkkonen haluaa korostaa myös hyvän fyysisen kunnon merkitystä.

– Sotilaallinen koulutus on usein fyysistä, jolloin hyvä kunto on suuressa roolissa koulutuksen onnistumisen kannalta. Sotilaslajeista minulle läheisimmät ovat ammunta sekä sotilasmarsit. Kesälle on lentoliput varattu jälleen Alankomaihin Nijmegenin neljän päivän sotilasmarsille, kertoo Parkkonen.

Lupaus pysyä ”kartalla”

Parkkonen sovittelee nyt puheenjohtajuutta ja vapaaehtoista maanpuolustusharrastusta Turun kaupungin omistaman linja-autoyrityksen toimitusjohtajuuden kanssa, mutta todellisenä tavoitteena on kulkea kentällä tapaamassa kouluttajia ja koulutettavia.

– Pidän tärkeänä, että tunnen henkilökohtaisesti ne olosuhteet, joissa MPK:n koulutusta toteutetaan. Viime vuonna olin muutamalla MPK:n kursilla kurssinjohtajana tai kouluttajana ja kerran reserviläiskouluttajana kertausharjoituksissa. Tänä vuonna pyrin lähinnä käymään kentällä tutustumassa erilaisiin koulutustapahtumiin, mutta varmasti jokin kouluttajatehtäväkin on tulossa.

Juttu on julkaistu alun perin Suomen Sotilaan numerossa 2/2024.

Maamme kansallinen puolustuskyky perustuu jatkossakin yleiseen asevelvollisuuteen, koko maan puolustamiseen ja korkeaan maanpuolustustahtoon.

luottamus maamme ulkopoliittikan hoitoon on vahvistunut nykyisen hallituksen aikana. Suomalaisista neljä viidestä pitää ulkopoliittikaamme hyvin hoidettuna. Kun yli puolet suomalaisista kokee nyt sotilaallisen tilanteen maamme lähialueilla muuttuneen uhkaavammaksi, niin tällaisina aikoina vakaa ja harkitseva ulko- ja turvallisuuspolitiikka onkin enemmän kuin tärkeää. Ja tietenkin tämän rinnalla uskottava ja aikaa kestävä puolustuspolitiikka. Suomalaisista yli puolet tukeekin edelleen puolustusmäärärahojen korottamista, ja myös tuki Ukrainan auttamiselle on vankkaa.

Suomalaisten maanpuolustustahto on säilynyt korkeana myös epävakauden

Kivijalkana yleinen asevelvollisuus, koko maan puolustaminen ja korkea maanpuolustustahto

Venäjänsä hyökkäyksestä Ukrainaan tuli helmikuussa kuluneeksi kaksi vuotta. Raakalaismainen hyökkäyssota itsenäistä Ukrainaa vastaan on jatkunut tauotta koko tuon ajan. Sota on muuttanut maailman turvallisuustilannetta merkittävästi, ja se sai myös maamme liittymään Natoon nopeasti. Suomalaisien nopeasti muuttuneet käsitykset Natosta saivat paatuneimmatkin Natoon vastustajat kannattamaan sotilasliittoon liittymistä. Päätös tehtiin poikkeuksellisella yksituumaisuudella.

Näiden kahden vuoden aikana myös Suomi on ollut erilaisten Venäjän

hybridihyökkäysten kohteena. Akuteimpana edelleen jatkuva hybridihyökkäys maamme itärajalla, mikä on pakottanut meidät sulkemaan rajan kokonaan. Olemme varautuneet monenlaiseen muuhunkin mahdolliseen kiusantekoon mutta myös mahdollittomanakin aiemmin pitämäämme.

Tammikuussa julkaistiin tuorein Maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunnan (MTS) tutkimus suomalaisten mielipiteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta, maanpuolustuksesta ja turvallisuudesta. Nopeasti muuttunut turvallisuustilanne näkyy myös meidän suomalaisten mielipiteissä.

Tänään yhdeksän kymmenestä suomalaisesta suhtautuu myönteisesti siihen, että Suomi on Naton jäsen. Koemme myös, että liittolaisemme antaisivat meille tukea sitä tarvitessamme. Toisaalta yhdeksän kymmenestä on myös valmis siihen, että me annamme tukea liittolaisillemme, jos näistä joku apuamme tarvitsee. Nato nähdäänkin selvästi eniten maamme turvallisuuteen myönteisimmin vaikuttavana tahona. Myös Yhdysvaltojen myönteinen vaikutus maamme turvallisuuteen nähdään voimistuneen. Sitoutumisemme länteen ja Nattoon on siis erittäin vahvaa.

Huomionarvoista oli myös se, että

kasvaessa. Neljä viidestä on sitä mieltä, että maatamme on puolustettava aseellisesti kaikissa tilanteissa. Myös henkilökohtainen maanpuolustustahto on vakaalla pohjalla. Suomalaiset olisivat myös itse valmiita osallistumaan maamme puolustamiseen.

Pääministeri **Petteri Orpon** (kok.) hallitusohjelmassa nostimme Säätytalolla neuvotteluissamme vahvasti esille turvallisuuskysymykset. Suomen puolustus perustuu jatkossakin vahvaan kansalliseen puolustuskykyyn mutta nyt osana liittouman yhteistä pelotetta ja puolustusta. Kirjasimme hallitusohjelmaan toimia, joilla haluamme edelleen vahvis-

taa omaa uskottavaa maanpuolustustamme, mutta myös toimia, joilla voidaan vaalia ja vahvistaa edelleen maanpuolustustahtoa. Päätimme pitää kertausharjoitusmäärät riittävällä tasolla, kehittää asevelvollisuutta, kasvattaa vapaaehtoiseen palvelukseen hakeutuvien naisten määrää, nostaa reservin yläikärajaa ja varmistaa sekä MPK:n asema että vapaaehtoisen maanpuolustuksen resurssit. Haluamme myös turvata reserviläisten ampumamahdollisuudet vaikuttamalla EU:n lyijykieltosuunnitelmiin sekä turvaamalla nykyisten ampumaratojen toimintaa ja edistämällä uusien ampumaratojen perustamista. Tavoitteemme tuhannesta ampu-

maradasta vuosikymmenen loppuun mennessä on kunnianhimoinen, mutta tehtävissä.

Maamme kansallinen puolustuskyky perustuu jatkossakin yleiseen asevelvollisuuteen, koko maan puolustamiseen ja korkeaan maanpuolustustahtoon. Näistä pidämme huolen ja näitä vaalimme. Yhdessä.

Timo Heinonen
kansanedustaja (kok.)
puolustusvaliokunnan jäsen
hallinto- ja turvallisuusjaoston jäsen

Maanpuolustuskiltojen

50-VUOTISHISTORIIKKI

RAKENNAMME PERINTEILLE – ELÄMME TÄTÄ PÄIVÄÄ
– TÄHTÄÄMME TULEVAISUUTEEN

Kysy tarjosta historiikeista toimistolta: mpkltoimisto@mpkl.fi

Maanpuolustuskiltojen liitto ry 50 vuotta 1963-2013

Tämän historiatutkimuksen tekeminen päätettiin jo vuonna 2012. Vuoden 2013 osalta liiton toimintasuunnitelmassa linjattiin: "Toimintavuonna vietetään liiton 50-vuotisjuhluvuotta. Juhlavuoden päätapahtuma on 50-vuotisjuhla Helsingissä huhtikuussa. Toimintavuonna kirjoitetaan liiton 30-vuotishistoriikille, Tahtoa ja Tekoja – Maanpuolustuskiltojen liitto 1963-1993, jatko-osa, joka kertoo vuosista 1994-2013. Tutkimus alkaa siitä, mihin edellinen liitto koskeva historia päättyi eli vuoden 1993 lopusta ja päättyy vuoteen 2013."

ISBN 978-982-9872-85-5

20€

22€

SOLMIONEULA

Hopeoitu, kaikki sivut kiillotettu 20" pitkällä, hopeoidulla ketjulla ja "lobster clip"-lukolla.

KILTAJUOMAPULLO

Aladdin Fresco Thermavac on kaksitoimisella avausmekanismilla varustettu juomapullo, jonka upea väri ei jätä ketään kylmäksi. Pullo voidaan avata perinteisesti korkista, tai mikäli halutaan lisätä juoman sekaan vaikka jääpaloja, voidaan pullon kaula kiertää irti. Tällöin myös pullon peseminen onnistuu helpoimmin. Juomapullo voidaan pestä näppärästi ja hygieenisesti osissa astianpesukoneen yläkorissa. Juomapullo on varustettu liiton logolla.

Tekniset tiedot:
Tilavuus: 0.6 l
Juoma kylmänä: 10 h
Paino tyhjänä: 300 g
Mitat: 75 x 75 x 274 mm
Konepesun kestävä

34€

32€

SOLMIO

Kiltasolmio on Marja Kurjen suunnittelema, silkkinen ja miehekkään tummansininen solmio, jossa liiton tornilogo ja kauniit lehväkuviot vuorottelevat hienostuneesti. 100 % silkkiä. Hillityn tyylikäs solmio esim. tumman puvun kanssa käytettäväksi.

liiton jäsentarvikkeet

38€

KILTAVEITSESTÄ UUSI VERSIO!

Edellisen kiltaveitsen valmistus loppui, mutta tilalle tuli entistä parempi ja tukevampi kiltaveitsi.

Tekniset tiedot: pituus suljettuna 116 mm, pituus avattuna 193 mm, paksuus 16 mm, terän pituus 76 mm, paino 161 g.

Valmistuttaja ranskalainen laatuveitsien valmistaja Baladéo. Taitettava veitsi. Kahva ruostumattomasta teräksestä ja G10-kuidusta. Ruostumattomasta teräksestä valmistettu terä Liner-lukkojärjestelmällä. G10:llä on erinomainen mekaaninen ja mittavakaus, eikä se kutistu. Se kestää myös korkeita lämpötiloja (jopa +180°). Terässä olevien reikien avulla voi taivuttaa paksustakin rautalangasta koukun.

MPKL HIHAMERKIT

MPKL hihamerkit velcro-kiinnityksellä. 5 € / kpl tai 3 eri hihamerkkiä yhteensä 10 €.

KAULA-KORU

Hopeoitu, kaikki sivut kiillotettu. 20" pitkällä, hopeoidulla ketjulla ja "lobster clip"-lukolla.

25€

PINSSI

Tilaa nyt liiton uusi, upea emaloitu pinssi. Pinssissä on valkoisella taustalla ja sinisen linjan sisällä liiton sininen tornilogo ja ympärillä hopeinen teksti "Maanpuolustuskiltojen liitto ry". Pinssin halkaisija on 18 mm. Ostamalla pinssin tuet kiltatoimintaa.

6,50€

25€

HOPEINEN KILTARISTI

Merkin voi tilata vain sen vastaanottanut henkilö.

KILTAMUKI

Uusi kiltamuki on tyylikäs, 4,5dl vetoinen, teräksinen termosmuki joka pitää juoman kuumana tai kylmänä.

26€

Tilaukset: vain Kenttäkaupan verkkokaupasta.

Veltojen viestimiesten talvipuuhailuja eli Pirkanmaan viestikillan touhuja

TEKSTI JA KUVAT: VEIKKO KUUMOLA JA TERO AHTEE

Lokakuun aikana osallistuttiin VKL:n Kotirata-kisaan, NoSA:n hienolla sisäradalla. Kahtena tiistaina käytiin ressurujen vuorolla ampumassa lyhyillä ja pitkällä pyssyillä, tärkeää ei ole tulos vaan osallistuminen.

Lokakuun MPK:n valokuitukurssin pääkouluttaja oli killan jäsen, samoin muutama osallistuja.

Marraskuussa oli MPK-HF-kurssi, tukikohtana Lylyn kerhorakennus. Seuraava

kurssi olikin maaliskuussa, siinä tukeuduttiin Lakialaan, jossa kaukoliikenneharjoituksen ohessa ideoitiin elokuussa pidettävää HF-viestiasematoiminnan peruskurssia.

Joulun ja uudenvuoden välipäivinä oli perinteinen viestikouluttajien kokoontuminen paikallisella ressurtoimistolla, vuoden toimintavalokuvien katsauksen jälkeen ja pitsansyönnin ohessa suunniteltiin vuoden 2024 tapahtumia. Paljon onkin erilaisia aktiviteetteja tulossa.

Arjen viestivälineitä koulutettiin maaliskuussa.

Perinneradio-tapahtumissa kusoillaan nimen mukaisesti vähintään 40-vuotiailla radioilla.

Toukokuun viimeisenä maanantaina on paikallinen Viestimies-kilpailu, joka on järjestetty vuodesta 1966 lähtien.

Tulevaa toimintaa

Viestiasemakatos aloittaa messu-kiertueen veteraanipäivänä Lempäälän Ideaparkissa. Sen jälkeen ovat ohjelmassa Lylyn kesämarkkinat keskikesällä ja Puistofiesta Tamperella elokuussa.

Perinneradiotapahtumissa kusoillaan nimen mukaisesti vähintään 40-vuotiailla radioilla.

Toukokuun viimeisenä maanantaina on paikallinen Viestimies-kilpailu, joka on järjestetty vuodesta 1966 lähtien.

Elokuussa on tulossa HF-viestiasematoiminnan peruskurssi, MPK:n kurssina, Säres Centerissä Valkeakosken Sääksmäellä.

Lisätietoja löytyy verkkosivulta www.pviestikilta.fi

”Töpselien” yhdistäminen onnistui, Ruotsikin Natoon!

■ TEKSTIT: JUHANI PELTOLUOMA
KUVAT: JUHA PELTOLUOMA

Arvoisat maanpuolustajat!

Vapaaehtoisen maanpuolustustyön tärkeimpänä asiana on löytää ihmiset, jotka ymmärtävät yhteistyön merkityksen ja ovat valmiit uhraamaan omaa aikaansa yhteisten tavoitteiden toteuttamiseksi. Haasteet vapaaehtoisen maanpuolustustyön toteuttamisessa ovat merkittävät, koska tuloksetas toiminta vaatii aina mittavan taloudellisen toimintavapauden, eli mitään ei voi tehdä ilman rahaa!

Pohjan Viestikillan rekisteröityessä omaksi toimivaksi killaksi oli Oulun alueelle syntynyt laaja viestitekni-
nen keskittymä.

Keskittymän oli luonut laaja teknillinen koulutus, joka synnytti alueelle nousevaa yritystoimintaa, jonka pohjana oli Nokia ja sen maailmanlaajuisen nousu tietotekni-
sen yritystoiminnan huipulle.

Pohjan Viestikillan toiminnan ydin oli 1 ErVK:n pohjalle luodussa P-SVP sotilaskoulutuksessa, jossa hyvin moni viestitekni-
sen koulutuksen saanut henkilö oli suorittanut varusmiespalvelunsa. Tämä joukko muodosti myös kiltamme ydinjoukon.

Pohjan Viestikillan strateginen suunnittelu perustui yhteistyöhön P-SVP:n, viestitekni-
sen koulutuksen ja laajan viranomaisverkon kanssa. Kiltan hallitus muodostettiin palvelemaan ja tukemaan näiden tahojen toimintaa kokonaismaanpuolustuk-
sellisen ajattelun pohjalta.

Pohjan Viestikilta ry:n hallitukseen saatiin henkilöitä, jotka tunsivat koulutuksen ja viestitekni-
sen teollisuuden sekä viranomaisverkon tarpeet, mutta myös kiltamme mahdollisuudet. Tästä syntyi vapaaehtoisen maanpuolustustyön toimija ja yhte-
yksien rakentaja, jonka saavutuksista olemme vielä veteraaneinakin ylpeitä. Koska maailma kiehuu, tuon kirjoituksessani esiin kaksi kiltamme onnistumista, joilla on ollut laajempaa merkitystä. Yhteistyön käynnistäminen Ruotsiin ja suunnittelema-
lamme Kaukopartioharjoituksella on näin jälkepäin ollut merkittävä asema myöhemmille tapahtumille, joita toimimme esiin toiminnassamme. Yhteistyö Ruotsin viestijoukkoihin avasi silmiämme ja ovia omalla tavallaan tulevalle kehitykselle ja Kaukopartio-

harjoituksessa näytimme, mitä on tu-
lossa ja mihin meidän olisi ollut hyvä
varautua jo hyvissä ajoin. Nyt asiat on
virallisella tavalla hoidettu ja viestiyh-
teydet ovat kunnossa!

Uskon kuitenkin siihen, että meil-
lä kiltamme veteraaneilla on nyt aikaa
muistella ansiokasta työtämme vapaa-
ehtoisen maanpuolustustyön ja isän-
maamme hyväksi. Suurin tavoitteem-
me oli laajan yhteistyön kehittäminen
isänmaamme tarpeisiin, jonka mukai-
sesti suunnitelimme kiltamme yhteis-
työn rakentajaksi. Kokonaismaanpuo-
lustuksellisen ajattelun lähtökohtana
oli tuolloin rakentaa toimintamalleja,
joilla loimme tilaa yhdessä tekemisel-
le ja yhdessä oppimiselle.

Haluankin kohottaa maljan kaikil-
le maanpuolustajille, kiltamme vete-
raaneille, yhteistyötahoillemme ja kil-
tamme jäsenistölle!

”Töpselien” yhdistäminen onnistui”

Kiltamme toiminnan kannalta suu-
rimpana ja onnistuneimpana pro-
jektina pidän laajaa ja monipuolista
yhteistyötä Ruotsin suuntaan. Yh-
teisenä tavoitteenamme oli Ruotsin
ja Suomen sotilaalliset viestiyhtey-
det, jossa ”töpselit olisivat kytket-
ty yhteen”. Poliittisesti asia ei ollut
tuolloin vielä kypsä, mutta aika toi
mahdollisuuden, ja mahdollisuute-
na oli Natoon liittyminen, joka tänä
päivänä on jo todellisuutta. Vuonna
1995 yhteistyömme alettua veljeskil-
tamme S3 Kamratföreningin kanssa
avautui myös monta solmua viesti-
yhteistyöstä, josta emme tienneet ja
jota oli ylläpidetty jo toisesta maail-
mansodasta lähtien. Yhteistyö oli ta-
pahtunut sotien jälkeen molemmin
puolin Suomen ja Ruotsin rajaa vies-
tiyhteyksistä vastuullisten toimijoi-
den kautta.

Tilanne virallisen kiltayhteistyön
käynnistymiselle oli hyvin erikoinen,
koska saimme kiltana virallisen luvan
yhteistyön aloittamiselle niin Suomen
kuin myös Ruotsin puolustusvoimien
ulkomaanosastoilta.

■ Sotilasyhteistyötä ja tehtävien jakoa Rovajärvellä!

Pohjoisen maanpuolustusalueen
komentaja, kenraali **Lasse Wäch-
ter** ja hänen jälkeensä komentajaksi
tullut kenraali **Matti Suokas** tukivat
suunnittelemaamme asiaa ja auttoi-
vat sen toteutumisessa. Näin pääsim-
me sotilaalliseen yhteistyöhön suo-
malaisina sotilaina. Syksyllä 1995
teimme virallisen yhteistyösopimuk-
sen, jossa sopijapuolina olivat Suo-
men puolelta Oulussa toimiva P-SVP
sekä Pohjan Viestikilta ry ja Ruotsin
puolelta S3 Norlands Signalkår ja S3
Kamratföreningin. Sopimuksemme
mukaisesti ensimmäiset suomalaiset,
reserviläisistä ja P-SVP:n ammattiso-
tilaista koostuva joukko, osallistui tal-
vella 1996 Pohjois-Ruotsissa käytyyn
isoon sotaharjoitukseen. Joukko sijoit-
ettiin harjoituksen kokoonpanoihin
tarkkailijoina sekä sotilassijoituksen
mukaisina toimijoina ruotsalaisen
johdon rinnalla. Toimintaa jatkettiin
vuosittain molemminpuolisten har-
joitusten merkeissä ja yhteistapahtu-
min. Yhteistyömme oli hyvin laajaa ja
monipuolista, mikä ilmeni sotilaallise-
na yhteistyönä, kisailuina kiltamaaot-
teluissa ja edustuksellisenä toiminta-
na isompien juhlien ja merkkipäivien
merkeissä.

Maailma muuttui 1990-luvulla,
kun Euroopassa uskottiin Venäjän de-
mokraattiseen kehitykseen, mikä joh-

ti usean maan osalta puolustusvoimi-
en radikaaliin supistamiseen. Myös
Ruotsi teki 2000-luvun vaihteessa ras-
kaat puolustusvoimiensa sopeutu-
mistoimet, jossa viestijoukkojen ase-
ma muuttui. Viestimiehet sijoitettiin
osaksi sodanaikaista ryhmäkoon-
panoa, ja koulutus tapahtui muun so-
tajoukon sisällä. Asiaa vastustettiin
Ruotsissa, mutta maa teki ratkaisun-
sa. Natoon liittymisen mahdollisuus
käynnisti Ruotsissa uudet sopeutta-
mistoimet, ja Ruotsissa alettiin ra-
kentamaan Nato-yhteistyön mukaisia
puolustusvoimia. Sitä miten Ruot-
si tässä onnistuu, on varmaan näh-
tävissä jo muutaman vuoden sisällä.
Asialla on kuitenkin omat haasteen-
sa, koska nyt elämme tilanteessa, jos-
sa sota Euroopassa on ovellemme ja
ovellemme koputellaan jo raskailta
nyrkeillä. Toiminnalla pyritään saa-
maan aikaan eripuraa ja maiden sisäi-
siä kriisejä ulkoisen toimijan tarkoi-
tuserien toteuttamiseksi.

Kaukopartio ja sen mahdollisuudet!

Toisena suurena aikaamme sidottuna
onnistumisena pidän kiltamme suun-
nittelemaa ja yhteistyössä toteutta-
maa koulutustoimintaa, joka suun-
nattiin tietoturvaan ja sotilaallisiin

Drooni on köyhän miehen tykistö, joka puree!

valmiuksiin perustuvaan koulutukseen, joka onnistui erinomaisesti, sen sisältämistä haasteista huolimatta.

Suunnittelimme Kaukopartioharjoituksesta kokonaisuuden, jossa jokaiselle mukana olleelle henkilölle mahdollistettiin hyvin todenperäinen kuva eri aselajeista ja yhteistyöstä aselajien välillä. Harjoitus suunniteltiin joustavaksi noin pataljoonan vahvuiseksi harjoitukseksi, jossa reserviläiset vastaisivat lähes kaikista toiminnoista. Vain harjoituksen johtaja ja tiedustelupäällikkö olivat ammattisotilaita. Aselajikouluttajina toimi ammattisotilaita ja eri aselajien evp-henkilöstöä. Harjoitus oli menestys ja hyvin suosittu. Se mahdollisti vuoden mittaisen koulutusprojektin, jossa valittiin reserviläisjohtajat päällikkötehtäviin, ja he osallistuivat omien kokoonpanojensa kokoamiseen ja kouluttamiseen.

Se, mitä toimimme esiin jo vuonna 2001 suunnittelemamme Kaukopartioharjoituksessa Kajaanissa, on toteutunut. Toimimme harjoitukseen täysin uutta ajateltavaa silloisen radio-, netti- ja optiikan keinoin, jolla halusimme viestiä sitä, mitä tulee jatkossa tapahtumaan. Kaikkea sitä, mitä tiesimme, emme voineet ääneen sanoa, mutta sanoimme hyvin paljon. Ongelmana oli vain se, että perinteiseltä maanpuolustustyöltä ei tätä sanomaa osattu odottaa. Nyt elämme tilanteessa, jonka toimimme Kaukopartiossa vuonna 2001 esiin.

Ukrainan sota loi uuden todellisuuden, jossa rintamaolosuhteissa molemmat osapuolet näkevät toisensa koko ajan ja he pystyvät hallitsemaan tilannetta ajankohtaisen tiedon mukaisesti. Ainoastaan pitkän kantaman ohjukset ja kaukotoimintaan pystyvät vesi- ja ilmadroonit tuovat haasteita tähän tilanteeseen. Siksi niiden torjuminen on erittäin haasteellista.

Droonien esilletulo ja niiden käytön mahdollisuudet ovat tuoneet mu-

kanaan hirvittävän tuhovoiman, jota et pääse pakoon. Nyt on vain mielikuvituksen vuoro keksiä tapa vihollisen tuhoamiseksi tai torjumiseksi.

Drooni on köyhän miehen tykistö, joka puree! Tykistön 155 mm:n ammus maksaa jopa 1 500 euroa, kun taas ammuksen kantamiseen pystyvä ilmadrooni maksaa halvimmillaan 50 euroa. Insinööritieteet ovat jälleen kerran vallanneet taisteluketä huippuoptiikan ja elektroniikan keinoin. Tekniikka on aina mukautuvaa, koska sillä voidaan varustaa kaikkien asejärjestelmien toiminta ja tuhovaikutus.

Kaukopartioharjoituksessa vuonna 2001 käytimme nettikameroita ja siirrettäviä tukiasemiin perustuvaa verkkoa, jolla toimimme johtokeskuksen ”lakanalle” ajankohtaisen kuvakkeen jokaisen joukon toimista. Samalla loimme kenttäpostiverkon, jonka kautta sotilaita ja perheet pitivät molemminpuolista yhteyttä toisiinsa. Tavoitteenamme oli tuoda esiin tietoverkkojen käytön ja mahdollisuuksien hyvät puolet.

Koska Kaukopartioharjoitus oli suunniteltu hyvin joustavaksi ja monipuoliseksi koulutustapahtumaksi ja harjoitus satoi hyvin vähän henkilökuntaa tai huoltoa, se oli helppo toteuttaa myös varusmiesten loppuharjoituksena. Ilokseni katselin TV:stä, kun KaiPr oli ottanut suunnittelemani harjoituksen varusmiesten koulutuskäyttöön ja ohjeisti ja kertoi harjoituksesta laatimieni ohjeiden mukaisesti.

Uskoisin kaukopartioharjoituksen soveltuvan erittäin hyvin Natojoukkojen koulutukseen johtamisen, huollon ja muiden järjestelyjen helpouden vuoksi. Valitsemalla harjoitukselle hyvät maastot, loisi harjoitus hyvät olosuhteet Suomen markkinoinnissa ulkomaalaisten sotilaiden kouluttamispaikkana. Harjoitus soveltuu erittäin hyvin niin talvi- kuin kesäkäyttöön, ja sen järjestelykustannukset ovat hyvin edulliset muihin

sotajoukkojen harjoituksiin verrattaessa.

Sotatoimien tuhovaikutus perustuu erilaisten maailmanlaajuisien tietoverkkojen käyttöön ja niiden hallintaan sotatoimissa. Sillä, kenen verkkoa, käytetään ei ole merkitystä. Verkko voi olla satelliitti- tai tukiasemapohjainen, sillä ei ole väliä, kun järjestelmä vain toimii ja räjähteet taivoittavat toivotun tuloksensa. Nykystekniiikan mahdollisuus on todentaa tulokset seuraamalla tuhoamistapahtumaa rauhallisella paikalla olevalta kuvaruudulta.

Haasteena yllä esittämien järjestelmiltä suojautumiselle on se, miten niiltä pääsee piiloon. Olemme usein nähneet, miten pommia kantava drooni ohjataan ovi-, tai ikkuna-aukosta sisään sotilaiden majoitustiloihin ja korsuihin. Meille on näytetty kuvaa, jossa venäläinen sotilas pyrkii kiertämään tuhoavaa panssaria ja droonin ohjaaja leikkii sotilaan kuolemalla. Kun sotilas on loppuun uupunut ja pysähtynyt, hän rukoilee sitä, ettei häntä tapeta. Silloin drooni pudottaa hänelle viestin, jossa annetaan ohjeet antautumiseen, kypärä, ase ja luotiliivit pois ja suunta antautumispaikkaan.

Hirveintä sota on aina puolustuskäyttöön siviilien tappamisessa, koska heillä ei ole mitään mahdollisuutta puolustautumiseen. Tämän ymmärtäen Pohjan Viestikillan toiminta suunnattiin kokonaisuudessaan puolustukselliseen toimintamalliin, jossa mahdollistettiin koulutusta ja tietoa myös siviilihenkilöiden kykyyn suojautumisessa kriisiajan tilanteissa kaikkia tunnettuja uhkia vastaan.

Täytyy ymmärtää, että kehittynyt teknologia on tuonut koteihimme paljon vaarallisia aseita ja rikoksentekevälaineitä, joita emme osaa ymmärtää vaarallisiksi!

Ruutisavu – harrastajista ammattilaisiin kaiken kattava sisäampumarata

Ruutisavu tarjoaa mahdollisuuden kokeilla ammuntaa turvallisesti ja valvotusti 25 metrin sisäampumaradalla. Kokeilemaan pääsee myös ilman aiempaa kokemusta ja omaa asetta. Ampumaradat sijaitsevat Vantaan Kiitoradantiellä ja Tampereella Etu-Hankkionkadulla.

Ruutisavu on perustettu vuonna 2014, ja yrityksellä on tällä hetkellä kaksi sisäampumarataa, toinen Vantaalla ja toinen Tampereella. Ruutisavun radoilla opastetaan vuosittain tuhansia ihmisiä ammunta-harrastuksen pariin.

Valvottuja ammuntoja järjestetään 5–6 päivänä viikossa molemmilla toimipisteillä, ja niistä löytyy hyvin laaja kattaus vuokrattavaa kalustoa mm. Glock, Walther, CZ, Canik, Beretta, Ruger, Tanfoglio, Schmeisser.

SimWay-metsästys- ja ampumasimulaattori löytyy molemmista toimipisteistä, ja Tampereella on lisäksi

toiminnallinen rata isolla neuvottelutilalla.

Asiakaskunta on erittäin laaja, niin perheet kuin yrityksetkin pääsevät kokeilemaan käsiaseamuntaa valvotusti sekä turvallisesti Ruutisavun kattavalla kalustolla. Ruutisavulta on mahdollista varata ratoja myös yksityiskäyttöön esimerkiksi erilaisille ryhmille tai seuroille.

Ruutisavun radoilla järjestetään myös kursseja jo tovin harrastaneille sekä kisaajille. Näistä on erittäin helppo siirtyä SRA-, Practical-harrastusten pariin.

Ruutisavun radoilla järjestetään myös maahantuojojen esittelypäiviä,

joissa pääsee testaamaan uutta kalustoa sekä tarvikkeita. Ruutisavun palveluvalikoimaan kuuluu lisäksi ase-, patruuna- ja tarvikemyynti sekä erilaisten yksityistilaisuuksien järjestäminen. Molemmissa toimipisteissä on erinomaiset kokous- sekä saunatilat.

Voit tutustua lisää yrityksen palveluihin osoitteessa: www.ruutisavu.fi

*Ota rohkeasti yhteyttä:
Tampereen radalle:
tampere@ruutisavu.fi*

*Vantaan radalle:
info@ruutisavu.fi*

VUOSIKYMMENTEN KILTAMIES

Arto Pekkola

Urheilutoiminta

- 1955 Iitin kunnan hiihtomestaruuskilpailu II sija.
- 1955 Iitin 10 000 metrin juoksu III sija.
- 1971 Puolustusvoimien ampu-mamestaruuskilpailu, pika-ammunta makuulta III sija.
- 1971 Kaartin pataljoonan ammunnan yleismestari.
- 1971 Etelä-Suomen Sotilasläänin 10-laukausta sotilaskiväärillä kolmessa kilpailussa paras ampuja.
- 1971–74 nimetty Helsingin Toimiseerikerhon parhaaksi urheilijaksi.
- 1976 Aliupseeriliiton kotiradan mestaruuskilpailujen III sija ilmakiväärillä.
- 1976 Helsingin piirin mestari standardikiväärillä 3x10 laukausta 300 metrin radalla.
- 1970-luvulla vakiokiväärin makuuammunnassa kahtena vuotena paras Kaartin pataljoonassa, Pääesikunnassa, Kadettikoululla ja Etelä-Suomen Sotilasläänissä.
- 1987 nimetty Helsingin Toimiupseerikerhon parhaaksi urheilijaksi.
- 1978 Pohjoismaiden pääkaupunkien mestaruus amunnassa Tukholmassa 10 laukausta makuulta 300 m uudella kisaennätyksellä 99 pistettä.
- 1980-luvulla kuutena vuotena Helsingin toimiupseerikerhon paras urheilija.

- 1980 Puolustusvoimien mestaruuskilpailu sotilaskiväärin pika-ammunta 3x10 laukausta 300 m:n radalla, II sija PE:n joukkueessa.
- 2020 Arto Pekkola on harrastanut pitkiä kävelylenkkejä jo vuosia ja käveli mm. ko vuonna 1 324 km. Pekkola korostaa säännöllisten kävelylenkkinen vahvaa merkitystä elämän pituuteen ja varsinkin sen laatuun.

Julkaisutoiminta

- Kaartin pataljoonan arkiston hoito-ohje 1970-luvun alkupuolella.
- *Helsingin Toimiupseerit ry:n Kerhon historia 1918–1978*. (3 hengen työryhmä) 1978.
- *Pula-aikaa, maanpuolustusta ja metsästystä* 1978.
- *Vuolenkosken vaiheilta* 2002.
- *Kuvia Vuolenkosken vaiheilta* 2003.
- *Kuvia Vuolenkosken vaiheilta II* 2004.
- *Päijät-Hämeen jääkärit ja jääkärihaudat kuvineen* 2005.
- *Kuvia Vuolenkosken vaiheilta III* 2007.
- Kirjoittanut näkymiä Suomen turvallisuuspolitiikasta 18-sivuisen julkaisun.
- Kirjoittanut Ritaripuiston avajaisista Lahdessa, paikalla oli yli kymmenen jääkäriä mm. **Tuomas Gerd**.

- Kirjoittanut kahteen lehteen jääkärien viimeisestä tapaamisesta Lepsala Kumu Kuivajärvellä, jossa oli paikalla kuusi jääkäriä mm. Tuomas Gerd.
- Kirjoittanut ja kustantanut *Päijät-Hämeen jääkärit ja jääkärihaudat*-kirjan.
- Kirjoittanut ja kustantanut *Vuolenkosken koski kuvina*-kirjan.

Saadut huomionsoitukset

- 1960-luvulla Helsingin varuskunnan ampujat 40-vuotisjuhlamitali.
- 1997 Toimiupseeriliiton pronssinen ansiomitali.
- 1979 Kaartin joukko-osastoristi.
- 1979 Kilta-kunniamerkki 21.12.
- 1980 Reservialiupeeriliiton pronssinen ansiomitali 28.10.
- 1981 Kilta-ansiomitali 1.12.
- 1982 SVR I lk kultaristein.
- 1982 Helsingin ampujain piirin pronssinen ansiomitali 19.8.
- 1982 Suomen Kaartin Kilta ry:n ansiomerkki nro 3. 30.10.
- 1982 Suomen Kilta-ansiomitali nro 163, myönnetty ensimmäisessä jaossa.
- 1982 Uudenmaan Kiltapiirin standaari nro 13, 28.4.
- 1983 Suomen Kaartin Kilta ry:n pienoislippu nro 16. 2.2.
- 1983 Pääesikunnan viestiasaston pienoislippu.
- 1983 Pääesikunnan Toimiupseerien pöytäotalippu 28.3.

■ Suomi osallistui ensimmäisen kerran Pohjoismaisille Kiltapäiville Ruotsissa vuonna 1969 Pekkolan (vas.) edustaa Kaartin Kilttaa.

■ Pohjoismaiset Kiltapäivät Norjassa vuonna 2019. Pekkola (vas.) ja pr-mestari Eskil Hamstad (vas.) kyseiset päivät olivat 50 vuotisjuhlavuosi kiltapäivillä.

- 1989 Maanpuolustusmitali kultaisiin soljin.
- 1995 Pohjoismaisten Kiltapäivien muistoristi 15.6.
- 1995 Suojeluskunnan perinnetitali.
- 1996 Viestiristi 5.3.
- 1996 Ali- Toimi- ja Opistoupseerien perinnetitali 17.10.
- 1997 Pohjoismaiden Viestikiltojen risti 14.6.
- 1999 Helsingin Reserviläispiirin 2 lk:n ansioristi 18.5.
- 1990-luvulla Pekkola on saanut Itä-Suomen Sotilasläänin kilven, luovuttajana kenraalimajuri **Jukka Pennanen**.
- 1990-luvulla Kaartin pataljoonan standaari.
- 2000 Talkoo-muistomitali kuusenhavutunnuksin 7.5.
- 2000 Vapaaehtoisen maanpuolustuksen ansiomitali 14.6.
- 2000 Suomen Leijonan ansioristi 4.6.
- 2000 Suojeluskuntien muistomitali 4.6.
- 2001 Iitin Sotaveteraanien standaari.
- 2003 Ruotsin kultainen Kilta-ansiomitali.
- 2006 Sininen Risti.
- 2011 MPKL:n kilpi.
- 2011 Norjan Kilta-ansiomitali.
- 2014 Jääkäripataljoona 27:n pe-

- rinneyhdistyksen hopeinen jäsenansiomerkki.
- 2015 Reserviläisliiton erikoisluokan ansiomitali soljella.
- 2016 Kymenlaakson Sotaveteraanien hopeinen ansiomerkki.
- 2019 Tanskan kultainen Kilta-ansiomitali.
- 2022 Sotakamreerit ry:n Ansioristi miekoin nro 2.
- 2022 Suomenlahden Laivastokillan ansioristi soljella nro 4.
- 2023 Pohjanlahden Laivastokillan ansioristi soljella nro 7.
- 2023 Sotakamreerit ry:n kunniajäsen.
- 1990-luvulla Pekkola on saanut Puolustusvoimain kirkollisen työn kilven nro 40, luovuttajana **Hannu Niskanen**.
- 2020 Pekkola on saanut Sotakamreeriyhdistyksen ansioristin nro 2 miekkoineen.

Pekkola on aikoinaan lähettänyt Englannin kunigatar **Elisabeth II**:lle ja kruununprinssi **Williamille** onnittelukirjeen, josta sai kuninkaallisten kiitosvastauksen.

■ Pekkolan vaakuna

■ Tasavallan presidentti Sauli Niinistö ja Arto Pekkola tapaavat Forum Marinumin laiturialueella Suomen Joutsen luona heinäkuussa vuonna 2018.

JÄSENETUJEN TARJOAJAT VUODELLE 2024

MIL-SAFARIT.COM

Santa's
Hotels

Corrotech asekaapit. Kaikki MPKL:n jäsenet, joilla on Lompakko-jäsenkortti saavat Corrosafe asekaapin hankkiessaan tilauksen ohien koodilukon kaupan päälle veloitusetta.

Mil-Safari Pornainen – etuus safaripalveluista
Mil-Safarit on erikoistunut järjestämään tapahtumia sotilasajoneuvoilla 1-70 hengen ryhmille ympäri vuoden. Kiltajäsenille on -10€ ryhmälennus safaripalveluista.

Ruutisavu, sisäampumarata

Santa's Hotel's

Eräkolmio Oy

Taaborin kesäteatteri Nummijärvi

Suomen Sotilas on maamme suurin ja vanhin riippumaton sotilasaikakausjulkaisu. Vuosikerta sisältää kuusi lehteä – yhteensä yli 500 sivua täyttä asiaa maanpuolustuksesta, sota-aidosta, sotilastekniikasta ja sotahistoriasta.

Tilaa nyt Suomen Sotilas

Maanpuolustus- kiltalaiselle kestotilaus vain 55 €/12 kk

Soita tilaus (03) 4246 5334
Voit tilata myös sähköpostitse
tilaajapalvelu@atex.com

Tarjous voimassa
31.5.2024 asti

100 vuotta Suomen Sotilasta Suomen sotilaille.

Suomen sotilaat.

Vapaaehtoisen maanpuolustustyön ansiomitali

Pronssimitalin voi esittää tai anoa myös itselleen, jos mitalisääntöjen ehdot täyttyvät.

Hopeamitali myönnetään erityisansioista ja vain ulkopuolisesta esityksestä.

Lunastushinnat ovat 100 € + postikulut (pronssi) ja 250 € + postikulut (hopea).

Hakemuslomakkeita ja sääntöjä voi tilata Suomen Sotilaasta tai tulostaa lehden kotisivuilta osoitteesta: www.suomensotilas.fi

